

Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske :: Velika Gospa 2016. :: Zagreb :: godina 20. :: broj 60 :: cijena 15 kuna

www.zuparemete.net

Otvorenje proštenjarske godine u Remetama redovito je popraćeno kao i niz drugih svečanosti narodnim prigorskim nošnjama, pjesmom, zajedništvom. Ljepotu prigorske nošnje i raskoši koja je očuvana i koju treba njegovati na ovogodišnjem otvorenju dodatno su oplemenile narodne nošnje livanjskoga i imotskoga kraja. Pod zagовором Najvjernije Majke Zagovornice Hrvatske - to je još jedan poziv na zajedništvo svih Hrvata - da dođu na svečanosti u nošnjama krajeva iz kojih su potekli, da ih čuvaju i očuvaju.

Svi smo jednaki u dostojanstvu, a razlikujemo se u službi!

Zajedničko svećeništvo ili krsno svećeništvo kršćana je sudjelovanje u Kristovu svećeništvu kako to donosi Novi zavjet: »A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni...« Time je zajedničko svećeništvo posljedica činjenice da je kršćanski narod izabrao Bog kao most s čovječanstvom i tiče se svakoga vjernika ako je uključen u taj narod. Među njima je posebnost ministerijalnoga svećenstva koje je plod odabira i osobnoga poziva. U svemu - Kristova Crkva je jedna i jedincata. Ona je narod Božji i ona je mistično tijelo Kristovo. Po tome - svi smo jednaki u dostojanstvu, a razlikujemo se u službi! Upravo je te riječi često ponavljao o. Vjenceslav Mihetec kada je prije dvadeset godina okupio skupinu vjernika laika koji su svojim angažmanom pokrenuli list župe i svetišta Advocatu Croatiae. Okupila su se različita zvanja i zanimanja, od novinara, inženjera, pedagoga i vjeroučitelja pa do svih onih koji su željeli dati svoj doprinos zajednici i zajedništvu u medijskom pastoralu. Imena koja su se provlačila kroz Advocatu Croatiae u dva desetljeća mogla bi se nabrajati unedogled, jer mijenjali su se župnici, urednici, kolumnisti, stvaratelji priloga. Svatko je davao svoje znanje, izdvajao svoje vrijeme prema službi

i ugrađivao ga u župno zajedništvo, ono po kojem smo svi jednaki u dostojanstvu. Advocata je bila i ostala zadržavajući primjer izgradnje zajedništva oko Krista, jer podjednako su se uključivali i domaći (autohton), kao i doseljenici. Na takvim temeljima građeno je više projekata iz uredništva Advocate, od pokretanja korizmenih konferencija, zbora koji je s tim imenom proslavljao Krista pa sve do športskih aktivnosti. Premda je dva desetljeća tek nešto više od punoljetnosti, velik je doprinos župnoj zajednici. Nemjerljiva je i redovnička otvorenost koja je prepoznala različite službe u dostojanstvu Kristove Crkve. Laička angažiranost u pastoralu – htjeli ili ne – mjerilo je otvorenosti župnika jer Crkva je zajednica u kojoj nema povlaštenih ni podređenih. Za svakoga ima mjesta, jer Kristu su svi uvijek dobro došli. Njega se ne tumači dodatno, nego slijedi životom. On je govorio izravno, volio izravno, ljubio izravno i ništa nije skrивao. Nije se bojao javnosti jer je bio Božji javnogovornik. Na tom putu pozvani su svi župljani i ljudi dobro volje da svojim životom pridonose zajedništvu. Uredništvo je otvoreno svima koji smatraju da mogu dati svoj doprinos dalnjem oplemenjivanju lista, bilo materijalno, pisanom riječi, molitvom ili na bilo koji drugi način.

Vlado Čutura

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
Telefon: 01/4500 500, faks: 01/4580 952
E-adresa: zupa.remete@gmail.com
Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
Izvršni urednik: Vlado Čutura

Lektura: Ivan Blažević

Fotografija na naslovnicu: Uskrsni ponedjeljak 2016.

Foto: Mario Dušak

PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474

ISSN: 1331-4092

Grafička priprema: Slavica Čutura

Tisk: M-PRINT, Zagreb

Časopis izlazi tri puta godišnje: za Uskrs, Božić i Veliku Gospu

8

Je li
informacija
još uvijek
moć?

*dr. sc. Božo
Skoko*

11

Bl. Alojzije
Stepinac u
Europskom
parlamentu

14

INTERVJU –
STANKO GAČIĆ,
ŽUPNI PASTORALNI
VIJEĆNIK

»Ni jedna
originalna
ideja mladog
čovjeka
ne smije
propasti«

24

KARMELIĆANIN
MONS. ZDENKO
KRIŽIĆ, GOSPIČKO-
SENJSKI BISKUP

Ljepota
crkvenosti
i sklad
zajedništva

42

Ako previše damo,
što će nama ostati?

Mateja Lekčević

- 4 Milosrđe je temelj na kojem počiva život Crkve - o. Anto Knežević
- 6 Grijeh ogovaranja - o. Antonio-Mario Čirko
- 12 Podajte caru carevo, a Bogu Božje
- 20 Crtica o batini - piščulji
- 20 Naša kapelica

- 22 A vi, roditelji, ne ogorčujte djecu - Jadranka Bizjak Igrec
- 25 Obiteljski dan u župi
- 26 »Ideju naši z Bistrice«
- 28 Kronologija
- 34 Kronika župe - prvopričesnici
- 36 Kronika župe - potvrđenici

- 38 Duhovna obnova za mlade
- 41 Koncert zbora mladih
- 41 I krizmanici ostaju u crkvi
- 44 Stranica za školarce
- 46 Nacionalna baština - Prigorski kraluš
- 47 Matice

GODINA BOŽJEGA MILOSRĐA I MARIJA MAJKA MILOSRĐA

Milosrđe je temelj na kojem počiva život Crkve

»Najveći grješnici dospjeli bi do najveće svetosti kad bi se samo htjeli pouzdati u moje milosrđe. Moja je nutrina prepunjena milosrđem i ono je izliveno na sve što sam stvorio. Meni je milina djelovati u čovjekovoј duši, ispuniti je svojim milosrđem i opravdati je...«

*Autor:
o. Anto Knežević,
OCD, prior i
župnik u Splitu*

Podsjetimo se na početku, kad je riječ o samoj Jubilarnoj ili Svetoj godini Božjega milosrđa, da u Crkvi postoje tzv. redovite i izvanredne jubilarne godine, u kojima se ističu posebno potrebne vrijednosti vjere na koje se svima skreće pozornost. Neki to tumače i tako da se radi o vrijednostima koje su temeljne, a koje su nekako ostale po strani. Prvi jubilej je započeo i proglašio papa Bonifacije VIII. 1300. godine. Tada se smatralo da je dovoljno da redovita Jubilarna godina bude svakih 100 godina, pa se granica pomaknula na 50 i onda na 25 godina. A i »prostor« u međuvremenu ostao je za izvanredne jubilarne godine. Ipak, zanimljivo je da je ovogodišnji jubilej 113. po redu, a od toga broja samo je 26 bilo redovitih. Dakako da su to posebne milosne godine, s posebnim povlasticama vjernicima i prilikama obnove.

Svima je poznato da je u temeljima Božje objave i vjere milosrđe – milosrdna Božja ljubav – pa je u tom smislu zanimljiv »put dozrijevanja« imao jubilej Godine Božjega milosrđa. Tadašnji papa, danas sv. Ivan Pavao II., rekao je 7. lipnja 1997. u Poljskoj da »nema ništa što je čovječanstvu potrebno od Božjega milosrđa«. A papa Franjo je najavljujući pobudnicu – »bulu« »Lice milosrđa«, izjavio: »Milosrđe je sam temelj na kojem počiva život Crkve. Cjelokupno njezinu pastoralno djelovanje moralo bi biti obavijeno nježnošću koju pokazuje prema vjernicima; ništa u njezinu naviještanju i njezinu svjedočenju svijetu ne bi smjelo biti lišeno milosrđa. Sama se vjerodostojnost Crkve očituje u tome kako ona pokazuje milosrdnu i suočajnu ljubav.«

Iako se blagdan Božjega milosrđa neslužbeno počeo slaviti još od 1985., ipak se do njegova službenog proglaša u cijeloj Crkvi trebalo pričekati još 15 godina – jubilarnu 2000., a proglašenje Godine Božjega milosrđa još 16 godina. A iako je papa Franjo u samom naslovu bule »Misericordiae vultus (Lice milosrđa)« logično i jasno želio istaknuti da je Isus Krist lice Očeva milosrđa, ipak je u njoj jako naglasio i Mariju kao »Majku Božjega milosrđa«.

1/ Iako je sadašnji Rimski Prvosvećenik, papa Franjo, »doradio« sve potrebno kako bi se mogao proglašiti Jubilej milosrđa koji traje od svetkovine Bezgrješnoga Začeća BDM 8. prosinca 2015. do 20. studenoga ove godine, glavni »nadahnitelj« i promicatelj ovoga izvanrednog jubileja je sveti papa Ivan Pavao II. Papa Franjo je ovu Jubilarnu godinu najavio na samom bdjenju 2. uskrsne nedjelje, 11. travnja 2015.

Kako je svim katolicima poznato, duhovnost velikoga i svetog pape Ivana Pavla II. bila je bitno obilježena marijanskom dimenzijom i jakim svjedočanstvom milosrđa Kristova; u odnosu na ovo drugo na njega je neupitno imalo utjecaj iskustvo s. Marije Faustine Kowalske, poljske redovnice iz Družbe sestara Majke milosrđa koja je, sa samo 33 godine života, preminala 5. listopada 1938. Njezina iskustva i viđenja koja su potanko zabilježena u njezinu Dnevniku okupirala su svu njegovu pozornost, a u njemu je zapisana i Isusova poruka da želi uspostavu blagdana svoga milosrđa, i to na prvu nedjelju po Uskrsu. Ivan Pavao II. s oduševljenjem je proglašio svetom s. Faustinu, kao »proročicu Božjega milosrđa« upravo na prvu nedjelju po

Uskrsu, jubilarne 2000. godine i tom prigodom je uskliknuo: »*Ovo je najsretniji dan u mojoj životu.*« Ako i ne moramo vjerovati popratnim okolnostima kao Božjoj objavi, ipak nas, u ovom slučaju, te okolnosti ne ostavljaju hladnima i ravnodušnima. Ivan Pavao II. je naime, povezujući objavu s. Faustini u kojoj je sam Gospodin zaželio da blagdan Božjega milosrđa bude upravo na Bijelu nedjelju – prvu po Uskrsu, proglašio svetom ovu redovnicu baš na tu nedjelju, 30. travnja 2000., i tada tu nedjelju proglašio blagdanom Božjega milosrđa za cijelu Crkvu. Osim spomenutoga usklika o svojoj osobnoj sreći što je taj trenutak doživio, Ivan Pavao II. tom je prilikom u propovijedi istaknuo da je Božje milosrđe glavna poruka čovječanstvu na ulasku u treće tisućljeće. A onda je kao znak vjerodostojnosti i potvrda svega došao i »znak s neba«; papa Ivan Pavao II. preminuo je naime prije 11 godina, 5. travnja 2005., na prvu subotu po Uskrsu i upravo na uočnicu svetkovine Božjega milosrđa koju je sam ustanovio. Ne znam smijemo li zaključiti da i ta »slučajnost« samo potvrđuje da tu slučajnosti nema.

Dijelovi dnevnika sv. Faustine Kowalske mogu se naći i na hrvatskom jeziku, među ostalim i u izdanju splitskog Verbuma iz godine 2014., u knjižici s naslovom »Božansko milosrđe«. Spomenimo ovdje samo usputno da se u Dnevniku izraz »Božje milosrđe« spominje oko 1200 puta, a primjerice »ljudska bijeda« samo 120 puta. Tako je na primjer u br. 1784. zapisana tako utješna objava sv. Faustni: »*Najveći grješnici dospjeli bi do najveće svetosti kad bi se samo htjeli pouzdati u moje milosrđe. Moja je nutrina prepunjena milosrđem i ono je izliveno na sve što sam stvorio. Meni je milina djelovati u čovjekovoj duši, ispunuti je svojim milosrđem i opravdati je...*«

2/ Odredivši da početak Jubilarne godine bude upravo na svetkovinu Bezgrješnoga začeća BDM, papa je već time želio istaknuti nebesku Majku kao »Majku milosrđa«.

Prošle godine, 12. prosinca, o proslavi blagdana Guadalupske Gospe, povjerivši Mariji patnje i radosti cijelog američkog kontinenta, papa Franjo je zaželio da nas »tijekom Svete godine prati slatkoča njezina pogleda, kako bi svi otkrili radost Božje nježnosti«. A na završnoj svečanosti u Fatimi, 13. svibnja već davne 1982., Ivan Pavao II. sve je ohrabrio i potaknuo da pjevaju himan milosrđa »s Marijom, Majkom Božjega milosrđa, prvom solisticom zbora neba i zemlje«.

Želio bih ovdje spomenuti i zaštitnicu Švedske i suzaštitnicu Europe sv. Brigitu, koja je preminula u Rimu 23. srpnja 1373. i koja je u jednom viđenju čula ove riječi Blažene Djevice Marije: »Kao što bi mati, kad bi vidjela svoje dijete među mačevima neprijateljskim, učinila sve što može da ga spasi, tako činim i ja i činit ću svim grješnicima koji moje milosrđe traže.«

Neizostavna je u okviru teme o Majci milosrđa molitva Majci milosrđa koju često molimo, posebno na završetku krunice BDM: »Zdravo Kraljice, Majko

milosrđa... Svrni, dakle, *Zagovornice naša*, one svoje milostive oči na nas te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O bla-

ga, o mila, o slatka Djevice Marijo!« A vrli remetski hodočasnik blaženi Alojzije Stepinac u molitvi za domovinu u vihoru II. svjetskog rata obraća se ovako nebeskoj Majci: »Zdravo, presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna zaštitnice naše domovine Hrvatske! Molimo te usrdno da nam svima uz prijestolje Božanskoga Sina isprosiš milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima i nevoljama. Ti si kraljica i majka milosrđa, pomoćnica kršćana i tješiteljica žalosnih. Zato ti iskazujemo svoje djetinje pouzdanje kako

Ti je naš narod vazda kroz vjekove iskazivao. Tvojoj majčinskoj zaštiti preporučujemo svoje duhovne

i svjetovne poglavare, cijelu našu domovinu i cijeli

naš narod u ovim teškim vremenima kušnja.«

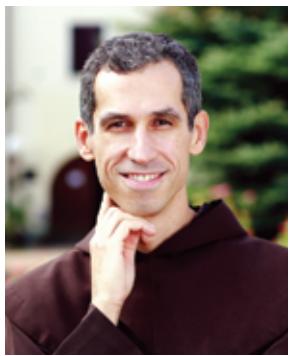
I na kraju, umjesto zaključka, spomenut ću crticu iz knjižice pokojnoga pomoćnog zagrebačkog biskupa mons. Mije Škvorce, s nama znakovitim naslovom *Najvjernija odvjetnica*, koja je izšla početkom sedamdesetih godina prošloga stoljeća, u kojoj biskup Škvorc na stranici 95. pita čitatelje i odmah odgovara: »Recite najprije: što bi bio dan bez jasne zore, što bi bilo proljeće bez cvijeća, i mladost bez svježine, i umjetnost bez ljepote? Što bi bio život bez srca, dom bez majke, sudska bez nade? To bi bila i Crkva bez Marije. Osušena vegetacija, pustinja bez izvora, napuštenost bez prisutnosti. Marija je – recimo s vjerom – toplo srce naše Crkve!«

A govoreći o našim marijanskim svetištima, uz Mariju Bistricu i Solin, mons. Škvorc kao »dragulj naše domovine« i kao najstarije i najznamenitije svetište ističe *Najvjerniju Zagovornicu Hrvatske Majku Božju Remetsku*. Želio bih to posebno podvući uz ovaj broj *Advocate* jer se ponekad čini da se i u samoj našoj »domaćoj Crkvi« Remete nepravedno tek povremeno i sporadično spomenu.

GRIJEH OGVARANJA

Treba se čuvati »pobožnog đavla«

- Naišao sam na podatak da muškarci prosječno potroše 76 minuta na dan na ogovaranje, bilo na pauzi za ručak ili poslije posla, a žene potroše 52 minute. O koliko god se minuta radilo, ogovaranje je veliki grijeh protiv ljubavi.

Autor:
o. Antonio
Mario Čirko

Kada čitamo evanđelja, možemo često uočiti kako Isus ima najviše problema s farizejima i pismoznancima koji ga neprestano ogovaraju. Oni su se čak sastajali i raspravljadi o Isusu i bez ikakve provjere donosili sud o njemu. Razgovori su im bili puni negativnih komentara i prosudaba. No nisu ostajali na tome, nego su loš glas o Isusu širili među svojim narodom. To je išlo toliko daleko da su čak i Rimljanim iznijeli mnoštvo laži samo da bi Isus bio osuđen i pogubljen. No Isusova djela govorila su o njemu samome. Zato je ogovaranje na kraju prešlo u neopisivu mržnju i potpunu duhovnu sljepoću jer su vidjeli da Isus unatoč svemu ostaje miran i pun ljubavi za svakoga čovjeka, pa i za njih. Matejevo evanđelje donosi poznatu misao: *Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima* (Mt 7, 12). Židovi su činili suprotno u odnosu prema Isusu. Postavimo si pitanje: *Volimo li da nas drugi neprestano ogovaraju?* Vjerujem da se nitko od nas ne osjeća baš ugodno kada otkrije da se o njemu govoriti na negativan način, nego uvrijeđeno, ljutito, a često se javlja poticaj da uzvratimo istom mjerom, ako ne i žešće. Od poslednjeg broja našega časopisa kada smo razmišljali o grijehu propusta, nekako mi se nametnulo promišljanje upravo o grijehu ogovaranja.

Ogovaranje se uvuklo posvuda

Naime promatrao sam našu cjelokupnu društvenu, političku, ali i duhovnu situaciju i uočio da je ogovaranje postalo dio naše svakodnevice. Ono se uvuklo čak i u razne

crkvene ustanove, župe, samostane, zatim u obitelji, na radna mjesta, a toliko izrazito u javnom životu društva, zbog čega smo svi izloženi tom otrovu današnjeg vremena. U našem narodu to je postalo toliko uobičajeno i dio našega svakodnevnoga rječnika i promišljanja da više i ne primjećujemo koliko ono u nama stvara nemir i podjele. Nekada i kad se šalimo znamo se smijati na tuđi račun te to prelazi granice dobrog ukusa i ranjava nutrine mnogih osoba.

Kada bismo onako iskreno otvorili svoju nutrinu, mogli bismo vidjeti koliko minuta provedemo razmišljajući o nečemu ili nekome pozitivno, a koliko minuta negativno. Nažalost mislim da bi ovo drugo potpuno prevagnulo. Naišao sam na podatak da muškarci prosječno potroše 76 minuta na dan na ogovaranje, bilo na pauzi za ručak ili poslije posla, a žene potroše 52 minute. O koliko god se minuta radilo, ogovaranje je veliki grijeh protiv ljubavi. Među spisima sv. Terezije Avilske u njezinim opomenama u obliku pobudnih izreka čitamo sljedeće: *Dodaj svojim razgovorima nešto duhovnoga, izbjegići ćeš tada brbljanje i ogovaranje.* I sljedeća misao: *Ne slušaj ogovaranje drugih, a ti sam nemoj nikoga ogovarati, zlo govari jedino o sebi.* Znak je da napreduješ kada se veseliš kada te netko ukori. Loše je ako je suprotno od ovoga citiranoga. Pogledajmo Judu Iškariotskoga koji je bio najveći gundaroš i ogovaratelj. On je stalno nešto prigovarao Gospodinu – preskupa pomast, novac bi bilo bolje dati siromasima nego rasipati... (usp. Iv 12, 5). Osim toga on je vjerojatno ogovarao Isusa po drugim kućama. Dok se ogovara, ne živimo u ljubavi – ne može se reći: Ljubim svoga bližnjega! Osobi koja ogovara Bog

oduzima milosti. Osoba ne nalazi ni mir ni veselje u onome što radi.

Đavao igra vrlo lukavu igru. Treba se čuvati »pobožnog đavlja« koji nas znade uvući u tzv. pobožne razgovore koji nakon nekog vremena prelaze u razgovore o nekom trećem. Zato i Sveti pismo govori: *Obilje riječi ne biva bez grijeha!* (Izr 10, 19). S druge strane neki bez imalo ustručavanja i bilo kakve provjere svojim pričama uništavaju dobar glas mnogih ljudi. Zato je taj grijeh ne samo grijeh protiv ljubavi, nego i grijeh oholosti jer sebe vidimo kao jedino mjerilo autentičnosti i postajemo sudci. Ogovaranje dovodi do osuđivanja. Tu je Isus jasan: *Ne sudite da ne budete suđeni! Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se* (Mt 7, 1-2).

Iskreno mogu reći da se i ja borim protiv toga grijeha. Kada u njega upadnem, osjećam se toliko prljavo ijadno. Naučio sam da kada sam u napasti da učinim nešto tako loše, trebam okrenuti svoje misli na pozitivno blagoslivljući osobu ili određene ljude jer ogovaranje dovodi i do prijezira drugoga. Imao sam jednom vrlo napetu situaciju koju sam morao razriješiti. U srcu mi je prva misao bila kako ću sa svojim argumentima pokazati toj osobi koliko je u krivu što to radi. Javilo mi se pogrešno zadovoljstvo, no koje je, Bogu hvala, ubrzalo preraslo u nemir, a taj nemir duboko me potresao i podsjetio na Isusove riječi: *Velim vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju.* Tada sam u doslovnom smislu riječi sat vremena proveo blagoslivljući tu dotičnu osobu s kojom sam trebao imati vrlo žučnu raspravu. Ti trenutci blagosvljanja iscijelili su mi srce da sam u susretu s njom mogao pristupiti u ljubavi i tako je izbjegnuta napeta situacija. Taj događaj naučio me koliko đavao čezne da nas uvuče u začarani krug optužbi i ogovaranja.

Kao što sam spomenuo, naša domovina duboko je uvučena u to zlo. Prevladala je nezdrava atmosfera koja je podijelila naše društvo. Sigurno je da moramo prosuđivati situaciju oko sebe, ali prosuđivanje nije isto kao osuđivanje. Iskrena prosudba osoobe postaje kreativna jer prožeta ljubavlju mijenja nju samu i okolinu. Dok su se druge države izvukle iz ekomske krize, mi

se i dalje koprcamo u teškom ekonomskom stanju koje je odraz duhovne bolesti našeg društva. Baš zbog toga stanja nikako da osjetimo blagoslov kao narod. Potrebna je uistina duhovna obnova koja mora krenuti iz naših župnih zajednica, molitvenih grupa, obitelji... a potom proširiti se preko vjernika koji djeluju u javnom životu. Kao vjernici, kao Isusovi učenici, što moramo učiniti negoli slijediti primjer našega Gospodina! Što Isus radi? On moli za svoje. Iz molitve otvaramo se djelovanju Božje milosti i nadahnućima Duha Svetoga koja postaju konkretna djela. Konkretna djela donose plodove, a plodovi se tako šire i dove do obnove i duhovnog ozdravljenja.

ZOVU ME OGUVANJE

Zovu me Ogovaranje. Ne poštujem pravdu. Uništavam bez ubijanja. Lomim srca i upropastavam živote. Moja podmuklost i zloba jačaju s godinama. Što me više citiraju, to mi više vjeruju. Cvjetam na svakoj razini društva. Moje su žrtve bespomoćne. Ne mogu se zaštititi od mene jer nemam ni imena ni lica. Dozнати моje podrijetlo je nemoguće. Što se više trudiš, više izmičem. Ja nemam prijatelja. Kada jednom uprljam čast, ona više nikada nije ista. Potkopavam vlasti. Uništavam brakove. Okončavam službe koje je uspostavio Bog. Uništavam karijere i uzrokujem besane noći. Izazivam srčane napade i bolove u trbuhu. Sijem sumnju i stvaram osjećaj krivnje. Činim da nedužni ljudi plaču na svojim jastucima. Čak i moje ime više. Crkveno ogovaranje. Uredsko ogovaranje. Telefonsko ogovaranje. Obiteljsko ogovaranje. Prije nego što nekomu prepričaš priču, zapitaj se:

Je li istinita?

Je li lijepa?

Je li potrebna?

Bih li želio da priča govori o meni?

(preuzeto s interneta – nepoznat autor)

Je li informacija još uvijek moć?

- *Živimo u vremenu inflacije informacija i stajališta. Novi mediji i društvene mreže omogućile su svakome da javno obznani što misli i zna te se izbori za svojih pet minuta slave. Tumači društvene zbilje tako postaju i oni pismeni i manje pismeni, dobromanjerni i zlonamjerni, oni koji uistinu imaju što reći i oni koji samo truju javni forum, oni čije su životno iskustvo i obrazovanje preporuka da ih se sluša i čuje, ali i oni koji su više ispisali nego što su pročitali ili proživjeli...*

Autor:

dr. sc. Božo Skoko

Protekla dva desetljeća hrvatska medijska scena obilježena je padom razine profesionalnosti, objektivnosti i etičnosti. Posebno smo bili svjedoci neinstinitog izvještavanja, bujanja anonimnih izvora, prikazivanja samo jedne strane, manipuliranja činjenicama, narušavanja temeljnih prava čovjeka, propagandnih sadržaja te općenito porasta senzacionalizma i komercijalizacije. Jasno, sve se to odrazilo na pad povjerenja građana u hrvatske medije i gubitak vjerodostojnosti. Sloboda izražavanja pretvorena je u zloporabu medija – pisao je bard hrvatskog novinarstva Ante Gavranović još 2006. Međutim, proteklih deset godina premalo je učinjeno, posebice na razini strukovne udruge, da se ti poražavajući trendovi zaustave i da se vrati povjerenje u medije. Pritom su teška gospodarska i društvena kriza dale i svoj obol dalnjem urušavanju novinarske profesije.

Proteklih godina na naslovnicama novina koje sebe smatraju ozbiljnima gledali smo naslove koji ne odgovaraju ni stvarnosti ni sadržaju teksta, montirane fotografije, izmišljene intervjuje, teme kojih bi se postiđele ozbiljne novine u normalnim zemljama... Televizije su nam počele nuditi »big-brother«, »trenutke istine«, »gole vijesti« i druge lake sadržaje...

Zašto to objavljujete – toliko smo puta pitali urednike i novinare. Odgovor je bio prilično ujednačen: to publika voli. Dapače, jedan urednik uvjeravao me da naslov-

nica prodaje novine i kad čitatelj dođe na kiosk, kupit će one novine koje će ga više iznenaditi, šokirati i biti zanimljivije. A što će se dogoditi kad ponestane senzacije i šokantnih otkrića, pitao sam! Odgovor znate i sami.

S jedne strane publika se zasitila takvih sadržaja, shvatila je da ih takvi mediji ne informiraju, ne educiraju i ne koriste im dovoljno. A zabave ionako imaju napretak. A s druge strane, koliko god takvi sadržaji bili atraktivni ili šokantni, teško je dan poslije biti još atraktivniji i šokantniji.

Svjedočili smo s jedne strane jeftinom podilaženju publici, radi podizanja čitanosti, a s druge srozavanju kriterija i standarda, pa i kreiranju ukusa koji su daleko ispod potreba vremena u kojem živimo.

Komercijalni mediji teže zaradi pa je očito i to bio jedan od pokušaja stjecanja profita. No čudi nas kako su te trendove slijedili i javni mediji. Prisjetimo se kako je javna Hrvatska televizija, nakon što je konkurencija pokrenula »Big brother«, lansirala »Survivor«; nakon što je konkurencija počela kupovati turske sapunice, HTV je kupovao indijske... U prime time terminu dobili smo puno lakih sadržaja, a obrazovni i kulturni program završio je na rubu. Argument čak i tadašnjeg ravnatelja bio je – gledanost. Postoji li javna televizija radi gledanosti i utrke za profitom s komercijalnom konkurenjom ili treba biti kredibilni svjetionik u moru kojekakve medijske ponude? Nije li javnim medijima u fokusu javni i naci-

onalni interes i dobro nacije i podizanje ljestvice profesionalnosti, a ne kaskanje za nametnutim trendovima?

Trend senzacionalizma protekle dvije godine donekle je smanjen u dijelu medija, a posebno treba pozdraviti napore pojedinih medija koji su shvatili da tako više ne ide te pokušavaju raditi na jačanju kvalitete sadržaja i vraćanju povjerenja javnosti. No otvorimo li danas i najozbiljnije internetske portale, šokirat će nas udarne teme na naslovnici poput: »Vidjela je duha na slici!« »Pogodite što se dogodilo kad je otvorio vrata spavaće sobe« ili: »Pogledajte kako izgleda popularna pjevačica u kućaonici bez šminke!« Urednici će vam opet reći: »Moramo zbog konkurenциje, to nam privlači klikove, što više ljudi klikne taj sadržaj, to ćemo više zaraditi od oglašivača.« Broj klikova utječe na rejting portala, a rejting donosi zaradu! Dakle, klikovi caruju na tržištu novih medija.

Međutim, nameće se pitanje znači li broj klikova i rang portala na ljestvici čitanosti

ujedno i utjecaj i kredibilitet, odnosno da li otvoriti neki članak, pa čak i pogledati ga znači vjerovati u napisano! Sve ono što privlači pozornost nije nužno i novo, relevantno, važno i korisno.

Puno toga što vidimo, nažalost, samo nas zaglupljuje, stvara nam informacijski kaos i dezinformira nas. I zahvaljujući tome, logično se pitamo je li informacija još uvijek moć. Posebice ako nije važna, nije korisna i nije istinita.

Kako bismo u današnje doba mogli na pravi način vrednovati portale, moramo se pitati – ne koliko imaju klikova, nego vjerujem li onome što je objavljeno? Ulijeva li mi povjerenje autor? Kakva su moja ranija iskustva s tim portalom?

Smatram li važnim i relevantnim ono što je objavljeno? Je li korisno ono što je objavljeno? Jesam li to već negdje vido ili je izvorna informacija? Je li informacija napisana profesionalno, poštено i uravnoteženo?

Teško je u današnjem društvu biti potpuno iskren, prkositi uvriježenom načinu razmišljanja i bez rukavica nazivati stvari pravim imenom. Ljudi se jednostavno boje za svoju poziciju, svoj ugled, posao, obitelj...

Drukčijim riječima rečeno, krajnje je vrijeme da umjesto tzv. broja ulaza na stranicu ili članak počnemo mjeriti sljedeće kategorije: PROFESIONALIZAM u pristupu, KREDIBILITET s obzirom na »minuli rad«, IZVORNOST sadržaja, ETIČNOST, KORISNOST (vrijednost za čitatelja i zajednicu), ZANIMLJIVOST i atraktivnost u načinu prezentiranja, NEOVISNOST, NEPRISTRANOST u odnosu na politiku i interesne skupine i POSEBNOST u odnosu na konkureniju...

Živimo u vremenu inflacije informacija i stajališta. Novi mediji i društvene mreže omogućile su svakome da javno obznani što misli i zna te se izbori za svojih pet minuta slave. Tumači društvene zbilje tako postaju i oni pismeni i manje pismeni, dobronamjerni i zlonamjerni, oni koji uistinu imaju što reći i oni koji samo truju javni forum, oni čije su životno iskustvo i obrazovanje prepovuka da ih se sluša i čuje, ali i oni koji su više ispisali nego što su pročitali ili proživjeli...

Komunikacijski kaos

Običnom čovjeku zato je vrlo teško razluci u tom komunikacijskom kaosu što je vrijedno, a što nije, što se uistinu dogodilo, a što je samo medijski privid, po čemu se ravnati, a što zanemariti, kome vjerovati, a koga se kloniti...

Dobri autori zato se izdižu poput svjetionika nad uzburkanim morem, kako bi nam skrenuli pozornost na ono što je vrijedno, upozorili na ono što je pogubno i iz drugčijeg kuta sagledali našu stvarnost. Oni nam pomažu da budemo budniji, oprezniji, informirаниji i mudriji, makar se nužno ne slagali s njihovim stajalištima.

Naime, iako su nam sve informacije naizgled dostupne, budimo iskreni i priznajmo kako možemo unatoč cjelokupnoj ponudi ostati potpuno neinformirani i izmanipulirani, jer u šumi onoga što se objavljuje nema puno kriterija i odgovornosti za javno izgovoren riječ, nema kazne za objavljenu laž, ni oznake za konstrukciju, a sve je manje uistinu dobronamjernih tumača sve komplikiranije stvarnosti koja nas okružuje.

Također, porastom medijske kvantitete izgubili smo na kvaliteti. Oko nas je puno više istoga i sličnoga. Sve je teže vidjeti drugačije mišljenje, informaciju koju drugi prešućuju, sve je manje onih koji plivaju uzvodno, javno se suprotstavljaju nametnutim trendovima i pritom uspijevaju preživjeti pod rafalnom paljbom neistomišljenika. Teško je u današnjem društvu biti potpuno iskren, prkositi uvriježenom načinu razmišljanja i bez rukavica nazivati stvari pravim imenom. Ljudi se jednostavno boje za svoju poziciju, svoj ugled, posao, obitelj... Lakše je birati kompromise nego javni linč. Jednostavnije je govoriti ono što mase žele čuti nego ono što bi im bilo korisno znati.

Svima su usta puna slobode mišljenja i izražavanja, a vidjeli smo kako su u našem »demokratskom« javnom forumu prolazili oni koji su se usudili misliti drugačije od nametnutih trendova ili su otvarali teme za koje drugi misle da bi trebale ostati tabu. Previše je političke i svake druge korektnosti u našoj javnoj komunikaciji, a premalo istine. Previše je pljuvanja na anonimnim internetskim forumima i u kavanskim razgovorima, a premalo konstruktivne i dobronamjerne kritike. Lakše je otpisati i isključiti nego dati nekome šansu i uvažiti njegovu različitost.

Uzori nam postaju mediokriteti i lažni idoli, a prave vrijednosti u vlastitom dvořištu otpisujemo ili im se podrugujemo. Uzimamo zdravo za gotovo sve što nam drugi nude i podvaljuju, a vlastiti identitet prodajemo u bescjenje i bježimo od svojih korijena, kao posljednjeg uporišta u ovom globaliziranom i pomaknutom svijetu.

Zato je krajnje vrijeme da odustanemo od utrke za gledanošću i čitanošću te se posvetimo kvaliteti i vjerodostojnosti. To je jedini način opstanka, ali i odgovornog novinarstva. Zadaća medija nije samo podilaziti ukusima širokih masa, nego boljatik te odgajanje publike i usmjeravanje zajednice u bolje sutra...

Bl. Alojzije Stepinac u Europskom parlamentu

- »To je maleni iskorak koji Stepinca 'vraća Europi', a nadamo se da će izložba o njemu pomoći i da Europa jasnije vidi samu sebe!« kazao je biskup Šaško.

Pod nazivom »Stepinac – put svetosti« u Europskom parlamentu u Bruxellesu 14. i 15. lipnja konferencijom i izložbom predstavljen je lik i djelo blaženog kardinala Alojzija Stepinca. O dragocjenom biseru Katoličke Crkve u Hrvata i cijelog hrvatskog naroda dvodnevni skup je organiziran na inicijativu hrvatske zastupnice u Europskom parlamentu Marijane Petir, u suradnji s Uredom za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije i Hrvatskim katoličkim sveučilištem. Otvarajući izložbu, potpredsjednica Europskog parlamenta zastupnica Mairead McGuinness kazala je: »Moram reći da nisam puno znala o velikom čovjeku kojega danas ovdje predstavljamo, no pročitala sam dokumente koje mi je dala zastupnica Petir i pozivam vas sve da pogledate izložbu i naučite malo više o njemu.« Nakon mise koju je predstavio sisacki biskup mons. Vlado Košić u zajedništvu s pomoćnim zagrebačkim bi-

skupom mons. Ivanom Šaškom, mons. Jurjem Bateljom, mons. Nedjeljkom Pintarićem, dr. Željkom Tanjićem te ostalim svećenicima održana je konferencija o Stepinčevu životu i djelu na kojoj su govorili povjesničari dr. Esther Gitman, dr. Mario Kevo, dr. Juraj Batelja i prof. dr. Jure Krišto te Alojz Peterle u ime Europske pučke stranke. Izložba i konferencija o Stepinčevu liku i djelu u srcu Europe bila je prilika da se promovira istina o hrvatskom narodu i njegovoj prošlosti te oplemeni Europa, o čemu je u svojoj propovijedi biskup mons. Vlado Košić među ostalim rekao: »U ovom političkom sjedištu Europske unije odnedavna sudjelujemo i mi Hrvati preko svojih izabranih predstavnika. Što mi možemo dati Europi? Možemo joj pomoći upravo svojim iskustvom patnje koju smo proživjeli u prošlim vremenima. Možemo joj pokazati svoje svetce i blaženike, možemo svojim primjerom izdržljivosti i neslomljivosti poput sv. Alojzija biti primjer i putokaz kako se ni za što na svijetu ne smije izdati savjest, kako se treba braniti dostojanstvo obitelji i da se budućim naraštajima ostaće učvršćeni temelji kršćanskog života. Da, Hrvatska u tome može i mora pomoći staroj i umornoj Europi.« A da Europa može biti ponosna što je u tami neljudskosti imala takvoga čovjeka istaknuo je i pomoćni zagrebački biskup mons. Ivan Šaško: »Stepinac, po svojoj formaciji i po zalaganju za istinski humanizam, jest primjer Europejca koji je živio vrijednosti kršćanske kulture, koja je uvelike odredila identitet Europe, osobito kulturom milosrđa. Drago nam je što na ovome važnom mjestu za Europu možemo pred političare i pred posjetitelje Europskoga parlamenta staviti lik nadbiskupa Stepinca i kao smjerokaz i kao poticaj da u svojim odgovornostima živimo izloženost i založenost za vrijednosti koje ostvaruju puninu ljudskoga života. Nažalost, takvih je ljudi i u Europi i u svijetu bilo premašno da mržnja ne bi urodila gorkim plodovima, kojih okus i danas osjećamo. Ovime se na stanovit način omogućuje novim naraštajima da nadbiskupa Stepinca promatraju u širemu značenju i današnjih brzih promjena i previranja u europskoj stvarnosti. To je maleni iskorak koji Stepinca 'vraća Europi', a nadamo se da će izložba o njemu pomoći i da Europa jasnije vidi samu sebe!«

Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje

- »*Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!*« *Pružiše mu denar. On ih upita: »Čija je ovo slika i natpis?« Odgovore: »Carev.« Kaže im: »Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.«*

Autor: Željko Jurčević

Novac kvari um, slabi vjeru i zavodi na krivi put – riječi su pape Franje. Idolatrije novca rađaju zla poput ispraznosti, koje nas pretvaraju u »manijake rasprave i rječoborstva.« Protiv prve Božje zapovijedi grijesiši tko štuje idole novca. A evo zašto: ne može se služiti i novcu i živome Bogu – ili jedno ili drugo. Crkveni su oci prvih stoljeća Crkve tvrdili da je novac vražji izmet. To je istina, jer nas pretvara u idolopoklonike i pamet nam truje ohološću; pretvara nas u bolesnike rasprave i rječoborstva, te nas udaljuje od vjere i kvari – objasnio je Sveti Otac. Evanđelje: Mt 22, 15-21 kaže: »U ono vrijeme odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: 'Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?' Znajući njihovu opakost, reče Isus: 'Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!' Pruziše mu denar. On ih upita: Čija je ovo slika i natpis? Odgovore: 'Carev.' Kaže im: 'Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.'«

Nekoliko crtica o novcu:

»Novac« se kroz povijest razvijao u nekoliko faza

- Trampa, razmjena robe jedne za drugu – problem obostrana želja za razmjenom različitih dobara
- Robni ili naturalni novac – neka roba izdvaja se kao sredstvo plaćanja
(stoka, žitarice, krvizno, ulje... u nekim područjima morske školjke)
- Nedostatci – kvarenje, nemogućnost čuvanja....

U početku su životinje (latinski naziv za novac pecunia dolazi od latinske riječi pecus, što znači stoka, blago; u nekim krajevima i danas domaće životinje nazivaju blagom) na Bliskom istoku bile su prvi oblik »novca« (od oko 9000 do 6000 g. pr. Kr.), a u

Mezopotamiji, kasnije i u Egiptu, žitarice su preuzele funkciju sredstva razmjene (od oko 3000 do 900 g. pr. Kr.). Na Dalekom istoku u Kini oko 1200. g. pr. Kr. pojavile su se školjke u funkciji novca. U Kini se pojavio i prvi papirni novac.

- Metal – neobrađeni komadi zlata ili srebra – nedostatci: pri svakoj transakciji metali su se trebali vagati da se ponovno odredi težina/vrijednost

Moneta – kovani novac u propisanoj formi i težini, koji je punovrijedan, nominalna vrijednost jednak je vrijednosti metala sadržanoj u monetu. Prvi novac – kovani, javlja se u 7. stoljeću prije Krista u Maloj Aziji, u Lidiji. Novac je izrađen od elektruma, prirodne legure zlata i srebra, a osim elektruma, u to doba za izradu novca rabljeni su i do tada dobro poznati bakar, srebro, zlato i bronca, a kasnije i mjeđ, nikal te željezo. Prvi se novac izrađivao u potpunosti ručno, a tek su se u 16. stoljeću pojavili prvi strojevi za njegovo kovanje.

Prvi kovani novac (bakreni i srebrni) u Hrvatskoj pojavio se u 4. st. pr. Kr. na Hvaru i Visu. Iliri su prvi na prostoru Hrvatske imali svoje kovnice novca, zatim Grci, koji su se naselili u primorju.

S Rimskim Carstvom stiže i novac. Ono je imalo i svoje kovnice – u Sirmium i Sisciji. Kovnica u Sisku osnovana je između 259. i 262. godine i radila je više od stoljeća. Iz kovnice Siscia novac je kolao do sjevera Europe, Indije...

U Hrvatskoj je nakon toga u optjecaju bio franački novac – vrhunac za vrijeme Karla Velikog koji je 800. godine okrunjen za rimskog cara.

U razdoblju od 7. do 12. stoljeća u optjecaju je bizantski novac jer se hrvatski vladari nisu koristili pravom kovanja novca.

Mletački novac također je bio prisutan na području Hrvatske – groš matapan u 13. i 14. st. te od kraja 14. st. manji grosseto. Od kraja 13. st. do prve polovice 19. st. kovan je mletački zlatni novac – dukat, koji se od polovice 16. st. naziva cekin, koji se zbog kvalitete izrade proširio po cijeloj Europi.

U Hrvatskoj je najdulje djelovala kovnica Dubrovačke Republike (1337. – 1803.) te je izradila 18 vrsta kovanica.

Dubrovački novac minca i dinar

U 13. stoljeću hrvatsko-ugarski kraljevi za područje Slavonije kovali su slavonske banovce, nazivane još kuna, kunovina ili marturina, zbog utisnutog lika kune na novčiću. Prvi ban koji je kovao banovce je Stjepan (1248. – 1260.) u našoj najstarijoj kovnici u Pakracu, koja je kasnije preseljena u Zagreb.

Za vrijeme Ludovika I., hrvatsko-ugarskoga kralja, poznati su srebrni denari bosanskih banova Stjepana II. Kotromanića (1322. – 1353.) i Stjepana Tvrtka (1353. – 1377.).

Nakon I. svjetskog rata na području Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u optjecaju je bilo pet različitih valuta: austro-ugarsko-hrvatska kruna, bugarski lev, njemačka marka, crnogorski perper i srpski dinar. U novoj državi zakonsko sredstvo plaćanja postao je dinar.

Početkom II. svjetskog rata došlo je do raspada Jugoslavije. Već 10. travnja 1941. osnovana je Neza-

visna Država Hrvatska. Ubrzo je bila osnovana Hrvatska državna banka i uvedena nova valuta – kuna, pa je njen novčani sustav počeo funkcionirati već 8. srpnja 1941. Tijekom rata vrijednost kune stalno je padala i nakon rata u optjecaju je bilo 242 milijarde kuna.

U novoosnovanoj socijalističkoj Jugoslaviji zakonsko sredstvo plaćanja, unatoč mnogim otporima, postao je dinar. Budući da je novac nove države tiskan već prije kraja rata u zavodu za izradu novčanica u Moskvi, odmah poslije rata 1945. godine donesen je zakon o povlačenju i zamjeni okupacijskog novca.

Nakon osamostaljenja Hrvatske 19. prosinca 1991. pušten je u optjecaj hrvatski dinar, u biti bon, što ga je izdalo Ministarstvo financija, a 30. svibnja 1994. puštena je u optjecaj vlastita valuta kuna, koja se dijeli na sto lipa. Novčanice su tiskane u Njemačkoj, po idejnom rješenju Miroslava Šuteja, u osam različitih banknota.

STANKO GAČIĆ, ŽUPNI PASTORALNI VIJEĆNIK

»Ni jedna originalna ideja mladog čovjeka ne smije propasti«

- »*Ako su naši branitelji bili spremni dati svoj život za Lijepu našu, onda mi danas moramo živjeti moralno, pošteno i odgovorno za dobrobit svih naših sugrađana.*«

Razgovarao:
Vlado Čutura

Advocata Croatiae, list svetišta i župe Majke Božje Remetske, izlazi tri puta godišnje, a upravo o svetkovini Uznesenja Marijina slavi dvadesetu obljetnicu od izlaska prvoga broja. U različitim formatima i s različitim prilozima mijenjali su se urednici, uključivali suradnici, obrađivale teme iz života Crkve i društva, od povijesnih do aktualnih. Među prvima, zapravo već u samom pokretanju lista sudjelovao je Stanko Gačić. U novom izboru je župni pastoralni vijećnik, a ujedno je i predsjednik Vijeća gradske četvrte Maksimir. U razgovoru se prisjeća početaka Advocate Croatiae te komentira današnje stanje u gradskoj četvrti i župi Remete.

Zagovornica Hrvatske vodi sve

- **Advocata Croatiae slavi dvadesetu obljetnicu izlaženja. Među njezinim ste pokretačima. Što Vas je potaknulo i kako su izgledali početci?**

GAČIĆ: Na početku čestitao bih svima koji su radili u listu, kao i današnjem uredništvu, dvadesetu obljetnicu. Mnogi su slični listovi pokretani, ali s vremenom su se i gjasili. Zato zahvala svima na kontinuitetu, na dvadeset godina izlaženja Advocate, kojeg zasigurno ne bi bilo bez blagoslova naše Zagovornice, Majke Božje Remetske. Obično se kaže da je svaki početak težak, ali za pokretanje Advocate ne mogu reći da je bilo teško. Tada sam bio na četvrtoj godini fakulteta, bio sam uključen u rad civilnog društva: predsjednik krovne organizacije

mladih u Hrvatskoj, Hrvatskog saveza mlađeških udruga i predsjednik tada jedine katoličke studentske udruge Sveučilišne zajednice »MI«. Kao već trogodišnjem grafičkom uredniku lista mladih »MI« bila mi je čast biti dio zajednice mladih Remećana koja je ponajprije iz ljubavi prema župnoj zajednici i Marijinu svetištu upravo u povodu Velike Gospe 1996. odlučila kreirati i pokrenuti župni list. Ono što nije zabilježeno kao da se nije ni dogodilo, pa nas je to potaknulo na pokretanje AC-a! U uredništvu smo imali profesionalnu, mladu, dobro uigranu ekipu koja se međusobno poznavala i ugradila dio sebe u list.

O. Slavek imao je povjerenje u mlade

- **Koliko ste imali podršku tadašnjega župnika? Kakva je bila suradnja s ostalim redovnicima?**

GAČIĆ: Tadašnji župnik pokojni o. Vjenceslav Mihetec me i pozvao na stvaralaštvo, kreiranje župnog lista. Slavek, kako smo ga zvali, davao nam je maksimalnu slobodu, ali je i u pozitivnom smislu visio nad nama. I o. Branko Zebić kao tadašnji odgovorni urednik često je bio na našim sastancima. Nije nas bilo strah prvoga broja, jedva smo čekali da iziđe iz tiskare. Svi smo se međusobno poznavali, povjerenje je bilo veliko, tako da bez obzira na novi projekt koji smo stvarali, nismo sumnjali da ćemo uspjeti. Često sam isticao: »Ni jedna originalna ideja mladog čovjeka ne smije propasti.«

Možda je i bilo malo sumnje u određenim krugovima što se tiče župnog lista, međutim izlaskom prvog broja sumnje su nestale jer smo sve demantirali.

Da bi novine mogle živjeti, potrebna su periodična osvježenja. Činjenica da je list opstao dvadeset godina potvrđuje da su se župljani, ali i redovnici, u proteklom razdoblju aktivno uključili u redakciju lista.

Ideja je uzaludna ako se ne konkretizira

- **S odmakom gledajući, uredništvo AC-a pokrenulo je u dogовору s тадањим župnikом коризмене конференције, malonogometne župне turnire, затим је и збор носио име Advocate Croatiae. Колико се укључују župljani, zapravo koliko то овиши о pastoralnom osoblju župe?**

GAČIĆ: Smatram da je župa Remete zainteresirana, što je zasigurno rezultat dobrog djelovanja dosadašnjeg pastoralnog osoblja župe. Kao član župnog vijeća zalagat ću se za maksimalnu podršku pastoralnom osoblju župe, ali ću se, po svom običaju, boriti za konkretizaciju projekata i programa, kao što to uostalom radim zadnje tri godine i u Vijeću gradske četvrti Maksimir. Smatram da veliko polemiziranje i prazne priče s pregršt dobrih želja u konačnici ne znači ništa. Puno puta sam već izrekao da me u životu zanima samo jedno – konkretizacija! Nije mala stvar imati dobru ideju, ali još je veća tu ideju dovesti do realizacije.

Spajati duhovno i svjetovno

- **Župni ste pastoralni vijećnik. Što to znači za Vas osobno i koliko vijeća pomaže savjetovanjima i zauzimanjima za dobrobit župe?**

GAČIĆ: Mogu sa sigurnošću reći da me odrastanje u mojoj župi životno odredilo u svakom smislu jer smatram da je ispunjen duhovi život temelj postojanja svakog od nas. Zbog toga mi je osobita čast što su me župljani svojom podrškom izabrali za člana župnog pastoralnog vijeća, na čemu im iskreno zahvaljujem. U Remetama je redovništvo povjesno utkano i sastavni

je element crkvenog i župnog zajedništva. Redovnici karmelićani svojim radom zauzeti su mnogim svjetovnim djelatnostima i svojim primjerom oplemenjuju živote župljana. Kao primjer moram istaknuti uspostavu dviju zajednica svjetovnog karmelskog reda pri karmelskom samostanu Majke Božje Remetske. Svojim djelovanjem nastojat ću unaprijediti rad i dati novu dimenziju župnom pastoralnom vijeću u smislu konkretnih rješenja bitnih za duhovni, a time i svjetovni život naših župljana.

Jedna od zadaća mi je revitalizacija povijesnog središta nekadašnjeg sela – seoske župe Remete. Tijekom ove godine raspisat će se natječaj za izradu idejnog urbanističko-arkitektonskog rješenja čiji cilj je revitalizacija povijesnog lokaliteta nekadašnjeg sela – seoske župe Remete u smislu očuvanja kulturne baštine, tradicije i tu-

---

»Nije nas bio strah prvoga broja, jedva smo čekali da iziđe iz tiskare. Svi smo se međusobno poznavali, povjerenje je bilo veliko, tako da bez obzira na novi projekt koji smo stvarali, nismo sumnjali da ćemo uspjeti.«

Fitness park za osobe starije životne dobi

Dječje igralište na Bijeničkoj cesti

Tematski park za djecu u Švarcovoj

rističke valorizacije. Revitalizacijom bi se pridonijelo održivu gospodarskom razvoju te poticanju zapošljavanja i razvoja malog i srednjeg poduzetništva temeljenog na razvoju i širenju ponude kulturnog i vjerskog turizma. Specifični cilj je obnova, uređenje i nadogradnja turističke infrastrukture u sklopu stare osnovne škole u Remetama i župne crkve kao novih turističkih atrakcija i generatora inovativnih kulturno-umjetničkih, edukativnih i drugih zbivanja.

Najuređenija gradska četvrt

- **Na čelu ste gradske četvrti Maksimir, gdje je puno napravljeno posljednje tri godine... Možete li nabrojiti samo neke veće radove?**

GAČIĆ: Nema velikih i malih radova, jer svaki građanin zaslužuje da se njegov realni problem riješi. Za mene je svaki projekt priča za sebe i druga tema. Njihovom kvalitetnom pripremom Maksimir je jedina gradska četvrt koja je iskoristila tri puta više novca iz proračuna kojim raspolaze. Glede toga primio sam više od tisuću sugrađana i velikim su dijelom njihovi zahtjevi riješeni. Nedavno je otvoren dugo očekivan kompleks bazena na Sveticama, za koje građani kažu da izgledaju kao svemirski brod.

Kako dječja igrališta na području Maksimira ne bi bila jednoobrazna, uređuju se poprincipu tematskih parkova. Do sada je uređeno devet dječjih igrališta. Da je tematsko uređenje igrališta uređeno baš prema zahtjevima djece vidjelo se prilikom proslave Dana dječjih vrtića u gradskoj četvrti Maksimir, kada su djeci iz svih dječjih vrtića na novouređenom igralištu u Ulici Lavoslva Švarca dočekali pravi vitezovi i škrinja s blagom. Toga dana dječaci su postali vitezovi, a djevojčice princeze.

Brigom o građanima svih dobnih skupina uređeno je pet sportskih igrališta, tri bočališta i vježbališta za osobe starije životne dobi, dvije površine za istraživanje pasa, »Vau park«. Gradska četvrt Maksimir je četvrt zdravlja i rekreativne te se zbog toga znatna sredstva odvajaju za uređivanje, održavanje i opremanje sportskih igrališta. Najveći projekt je izgradnja centra Požarinje u sklopu kojega se nalaze igrališta za košarku, nogomet i rukomet te dječje igralište. U centru se nalaze prostorije Mjesnog odbora Bukovac, dvorane za rekreativnu i svačionice. Uređivanjem igrališta želja nam je rekreativnu podići na višu razinu tako da bude dostupna građanima svih dobnih skupina. Stoga smo uredili vježbalište za osobe starije životne dobi u Hegenbušćevoj ulici u kojoj je u tijeku izgradnja bočališta. Postavili smo umjetnu travu na igralište u Bijeničkoj cesti 97 i tako pridonijeli povećanju kvalitete rada Sportsko-rekreacijskog centra Kozjak, što može služiti kao primjer uspješne suradnje i rada građana i mje-

sne samouprave. Zapravo, svjesni smo da rekreacija pridonosi kvalitetnijem životu i zdravlju ljudi, pogotovo danas kad se puno sjedi za računalom, u uredu, u autu...

Isto tako, uređene su 63 ulice na Maksimiru, posebno bih istaknuo velike prometnice poput Bukovačke ceste, Petrove ulice i Maksimirske ceste. Na području Remeta i Bukovca još su napravljene i ulice: Kameniti stol, Studeni breg, Vinez, Hrastov gaj, Bukovački krč I, Bukovački krč II, Biškupecbreg, Mogilska, Trnac, Podravski put, Bukovački vijenac, IV. bukovački ogranač, VIII. bukovački ogranač, Požarinje, IV. Požarinje, XII. Požarinje, Jazbina k. br. 122, Čret, Čaplinec, Krešićeva, Jakićeva, Kontakova, Stiplošekova, Sollarova, Fakultetsko dobro 7-27, Badovinčeva, Aleja A. Augustinčića, Zoričićev trg, Švarcova, Jordanovač, Račićeva, Salopekova, V. barutanski ogranač, Bijenička cesta, Jasenik, Laščinska cesta, Fratrovac, Dolčić, Hrastovac, Smrekovac, Sermageova, Utješinovićeva, Livadićeva, Filipovićeva, Medovićeva, Dobri dol 21-25, I. jordanovački odvojak, Petrova, Maksimirска cesta, Pražnica, Kriješnice, Labudovac, Kuhačeva, Padovčeva, Fijanova.

»Park zdravlja« - Kozjak

Korovom prekriven park Kozjak, gdje su se prije tridesetak godina nalazili voćnjaci, pretvorit će se u park zdravlja. Park će se transformirati u sportsko-rekreativnu zonu koja će omogućiti okupljanje stanovnika svih generacija. Igrališta za rukomet, nogomet i košarku na zapadnom i istočnom dijelu, klizalište, sanjkalište, staza za BMX i trim-staza, samo su dio sadržaja Parka zdravlja Maksimir. Na dva mesta u parku planirani su paviljoni veličine 430 četvornih metara koji su zdravstveno-medicinskog karaktera. Svi sadržaji unutar parka povezani su malim stazama, a park će s okolnim naseljima biti povezan bicikli-

stičkim stazama. Uređenje parka financirat će se iz fondova Europske unije, a Gradska četvrt Maksimir izradila je idejno rješenje i projektnu dokumentaciju.

Škola je više od škole

- **Uočljiva je na terenu briga za najmlađe, a kako se Vijeće brine o njima?**

GAČIĆ: Kako bismo poboljšali kvalitetu predškolskog i osnovnoškolskog obrazovanja naše djece, prioritet je njihova sigurnost i briga o prostorima u kojima borave. Stoga se uređuju prometnice oko dječjih vrtića i osnovnih škola, postavlja se prometna signalizacija, a na sve objekte postavljen je videonadzor. Uređene su 23 učionice i obnovljeno 20 dječjih i sportskih igrališta, opremljena su četiri gradska i dva vjerska vrtića (Barutanski jarak i Jordanovač) te je na više od 60 lokacija postavljena horizontalna i vertikalna prometna signalizacija. S obzirom na to da su dječji vrtići i osnovne škole odgojno-obrazovne ustanove, cilj nam je značajno povezati sadržaje javne i društvene namjene. Tako dječji vrtići i škole ne bi bile samo odgojno-obrazovne ustanove, nego bi služile cijeloj lokalnoj zajednici. Tako bi škole i vrtići postali mjesto okupljanja učenika, njihovih roditelja i građana.

Za novi duh i život škole

Velik, vrlo ambiciozan projekt je i potpuna rekonstrukcija osnovne škole Bukovac. Protiv sam »plastične operacije« i zalažem se za novi duh i život škole. Sva ponuđena rješenja za kozmetičke zahvate odbio sam i u konačnici uvjerio gradske službe da je za našu djecu i lokalnu zajednicu nužno napraviti školu 21. stoljeća. Moderna škola na prometno izoliranom i sadržajima siromašnom Bukovcu trebala bi postati inovativno-edukacijski prostor koji oku-

»Upravo je župnik Mihetec najviše zagovarao izgradnju sakralnog objekta na Bukovcu i žao mi je da do sada nije došlo do realizacije. Često mi se obraćaju sugrađani s Bukovca glede tog problema jer ni s jednom od dvije crkve nisu dobro prometno povezani, što je posebno problem starijim osobama, no nadam se da ćemo to u skoroj budućnosti riješiti.«

plja učenike i građane Bukovca te pridonosi sinergiji urbaniteta naselja Bukovac i šire (od Podsljemenske zone do Svetica). Odgojno-obrazovnim kompleksom značajno će se povezati sadržaj javne i društvene namjene, tj. škola neće biti samo odgojno-obrazovna ustanova, nego će služiti cijeloj lokalnoj zajednici (npr. tribine, predavanja, izložbe, rekreativni centar, knjižnica i čitaonica otvorena i za građane, kazališne predstave, informatika za stanovnike treće dobi, tečaj keramike, eko vrtovi i sl.). Open-air konceptom škola bi bila primjer tzv. zelene škole u centru glavnoga grada te mogla postati ogledni primjer za edukaciju i razvoj svih kompetencija od samog početka školovanja učenika. Edukacijsko-arhitektonskim prostorom ostvarila bi se sinergija prirodnog okruženja, škole i zajednice, gdje bi škola postala mjesto okupljanja učenika, njihovih roditelja i građana, a osposobljavala bi mlade ljude kompetentne za potrebe budućnosti. Financijska sredstva za izradu projektne dokumentacije osigurana su u Planu malih komunalnih akcija Gradske četvrти Maksimir za 2016. godinu. Rekonstrukcija i dogradnja osnovne škole Bukovac izvodila bi se etapno kako đaci ne bi trebali putovati na zamjensku lokaciju, a omogućit će se i proširenje cestovnog koridora oko škole.

Neizbrisiv trag o. Vjenceslava Miheteca

- **U planu je uređenje biste i trga ili parka o. Vjenceslava Miheteca. Od koga dolazi inicijativa i u kojoj je to fazi?**

GAČIĆ: Tijekom proljeća prošle godine dobio sam dopis od sugrađana koje je predvodio gospodin Rusan da se dječje igralište na IX. bukovačkom ogranku koje smo renovirali 2014. godine nazove po o. Vjenceslavu Mihetecu. Otac Vjenceslav ostavio je neizbrisiv trag u očuvanju tradicionalnih vrijednosti i kulturne baštine remetsko-bukovačkog kraja. Jezik, nošnja, običaji, kulturna baština i katolička vjera čine nas prepoznatljivima u sadašnjosti i budućnosti u Lijepoj našoj, koju je o. Vjenceslav s posebnom strašću uvijek spominjao u svim svojim molitvama i molio zagovor Remetske Marije Djevice, jedine ljekarnice Hrvatske, za milost i hrabrost hrvatskog joj puka. Devet godina bio je župnik, a u dva mandata provincialnog karmelske provincije. Imajući u vidu značaj o. Vjenceslava ne samo na području naše župe, nego i mnogo šire, činjenicu da je rođen i živio pedesetak metara od vatrogasnog doma te njegovu još uvijek neostvarenu želju da Bukovac dobije sakralni objekt na IX. bukovačkom ogranku, osobno sam predložio da se cijela javna površina na ulazu u IX. bukovački

ogranak nazove Parkom Vjenceslava Miheteca. Sustreo sam se s obitelji o. Vjenceslava, stanarima IX. bukovačkog ogranka i predstavnicima DVD-a Bukovac te s članovima župnog pastoralnog vijeća i dobio njihovu podršku u pokretanju te inicijative. Slijedom toga Vijeće gradske četvrти Maksimir na svojoj je sjednici 22. travnja 2015. ime o. Vjenceslava predložilo za uvrštavanje u Fond imena iz kojeg se imenuju javne površine za područje Grada Zagreba, što je prvi korak da se javna površina ili ulica nazove po nekome. U planu Malih komunalnih akcija gradske četvrти Maksimir za ovu godinu osigurana su finansijska sredstva u iznosu od 500 000 kuna za uređenje cijele javne površine koja bi se nazvala Park o. Vjenceslava Miheteca, a uključila bi uređenje dječjeg igrališta, kolnika, nogostupa, parkirališta, zgrade vatrogasnog doma i prostora posvećenog o. Vjenceslavu Mihetecu. Cijeli prostor uredit će se ove godine, a najkasnije do sljedeće obljetnice smrti o. Vjenceslava u veljači 2017.

Nadbiskupija treba inicirati...

- **Često je župnik Mihetec spominjao veliki prostor župe, posebice područje Bukovca koje nema sakralnog objekta. Ima li mogućnosti i prostora da se tu nešto učini?**

GAČIĆ: O izgradnji sakralnog objekta na Bukovcu govorio se više od dvadeset godina. Mjesni odbor Bukovac podijeljen je na župe sv. Jeronima i Majke Božje Remetske. Upravo je župnik Mihetec najviše zagovarao izgradnju sakralnog objekta na Bukovcu i žao mi je da do sada nije došlo do realizacije. Često mi se obraćaju sugrađani s Bukovca glede tog problema jer ni s jednom od dvije crkve nisu dobro prometno povezani, što je posebno problem starijim osobama, no nadam se da ćemo to u skoroj budućnosti riješiti. Imam originalnu ideju za lokaciju sakralnog objekta na Bukovcu, ali još je prerano govoriti o tome. Ostavimo to za neku sljedeću prigodu.

Pobjeda domoljublja, rodoljublja i bratoljublja

- **Posebnu osjetljivost njegujete prema hrvatskim braniteljima, sudjelujete na brojnim događanjima. Što bi se još moglo učiniti i što se planira napraviti za hrvatske branitelje?**

GAČIĆ: Na području naše četvrти djeluju tri braniteljske udruge: HIDRA Maksimir, Zdrug maksimirske branitelja i Udruga veterana Domovinskog rata. Omogućili smo HIDRA-i Maksimir da se nesmetano koristi prostorom na adresi Jordanovac 5. Financira-

Na obljetnicu vojno-redarstvene operacije »Oluja«, 4. kolovoza u pet sati ujutro s braniteljima na polaganju vjenaca kod braniteljskog spomenika

mo braniteljske udruge u brojnim njihovim projektima i programima. Nedavno su se članovi HVIDR-e Maksimir priključili obilježavanju Obiteljskog dana u župi Remete.

Poginulo je 50 branitelja s Maksimira

Ako su naši branitelji bili spremni dati svoj život za Lijepu našu, onda mi danas moramo živjeti moralno, pošteno i odgovorno za dobrobit svih naših sugrađana.

Branitelji, koji su ugradili svoje živote u stvaranje nove hrvatske države, kao i oni koji još uvijek sudjeluju u izgradnji novog hrvatskog društva, trebaju dobiti memorijalni centar na razini grada, koji će se brinuti da njihove ideje i snovi, zbog kojih su dali ili bili spremni dati svoje živote, budu živi i stalno prisutni u svim društvenim aktivnostima. Tzv. vrijednosti Domovinskog rata u biti su temeljne kršćanske vrijednosti, kao ljubav prema bližnjemu, iskrenost, odanost, zajedništvo i spremnost na žrtvu, te moraju biti ugrađene u tkivo hrvatskog društva kakvo želimo ostvariti. Na nacionalnoj razini imamo Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata koji, pod vodstvom dr. Nazora, izvrsno radi na rasvjetljavanju istine i služi kao glavno faktografsko uporište promicanja tih vrijednosti. Imamo također Ministarstvo branitelja koje se skrbi o braniteljima na široj društvenoj razini, mahom kroz zakonodavne okvire te vodeći projekte većeg opsega. No branitelji se nemaju zapravo komu obratiti na lokalnoj razini, svakodnevno ako treba, kako bi se mogli uključiti u sve vrste društvenih aktivnosti koje njeguju vrijednosti koje baštinimo njihovom borborom. Da postoji potreba za takvim nečim, pokazuje nam postoja-

nje na stotine braniteljskih udruga, koje, tako razmrvljene, nemaju nikakvog utjecaja u društvu, što u krajnosti svakako odgovara samo onima koji na Domovinski rat ne gledaju kao na pobjedu domoljublja, rodoljublja i bratoljublja nad destruktivnim silama koje mrze i na mržnji žive.

Uzmi stvar u svoje ruke...

- **Koliko bi se moglo uključiti branitelje i mlađe nezaposlene u javne radove?**

GAČIĆ: Javni radovi, organizirani na načelu dobrovoljnog sudjelovanja, svakako su jedan od načina aktiviranja širih slojeva društva, kojima ih se potiče da »uzmu stvari u svoje ruke«, te tako služe kao poticaj, a i zamašnjak gospodarskog i duhovnog oporavka cijelokupne zajednice. Branitelji to znaju iz osobnog iskustva i to je izvrsna prigoda da se na mlade izravno prenese duh zajedništva, jedan od temelja društva kakvo želimo izgraditi. Mislim da Grad Zagreb ima snage postići da barem 10 % svih aktivnosti realizira na takav način. Naravno, posao treba organizirati posebna uprava za javne radove, koja će, osim poslova organizacije projekata i njihova provođenja, podmirivati troškove, odnosno davati naknade sudionicima.

Na području gradske četvrti Maksimir djeluje i radi više od stotinjak udruga. Usko smo povezani s njihovim radom tako što kroz njihove programe rada pridonosimo održivu razvoju civilnog društva. Tako smo suorganizatori manifestacija kao što su Maksimirske jeseni, Svjetski dan sporta, Dani kruha te mnogih sportskih i društvenih događanja na Maksimiru.

CRTICA O BATINI – PIŠČULJI

Vjenceslav - Slavek Mihetec bio je daljnji rođak moje obitelji po mojoj baki s očeve strane. Moja baka Štefanija Koren bila mu je teca (teta) po drugom ili trećem koljenu, odnosno Slavekov djed Ivan Mihetec i majka moje bake Marija Mihaliček rođena Mihetec bili su brat i sestra.

Svi su oni rođeni Bukovčani.

Slavek i Štefanija poznavali su se čitav život, odrastali i živjeli u istoj ulici u istom susjedstvu, oduvijek su bili prijatelji i poštivali jedno drugo, a osobito ih je povezivala ljubav i pobožnost prema Majci Božjoj Remetskoj.

Štefanija je od Slaveka starija gotovo pune 23 godine. Održavanje dobrih odnosa nastavilo se i pod stare dane, i tako je Slavek redovito, kad je bio u Zagrebu, dolazio svojoj teci na Štefanje čestitati imandan i Božić.

Štefanija je sada u devedeset trećoj godini i već neko vrijeme ne može hodati bez pomoći batine i ići u crkvu. I tako sada počinje ova priča, ova crtica.

Pisano prema Slavekovim riječima:

Draga moja teca, evo sad sem ti donesel ovu batinu, ovu piščulju da ti bude na pomoć i za potporu u ovim starim danima, kak je bila i meni. Znaš, baš ova piščulja sad je stara točno 44 godine, ja sem ju davne 1970. godine dobil na poklon od tvoje pokojne mame Marije Mihaliček. Kad sem kao mladi redovnik zajedno sa ostalim župljnjima i svećenicima pješice išel na naše zavjetno župno hodočašće k Majci Božjoj na Mariju Bistrigu. Na povratku iz Marije Bistrice jeden komad puta išel sem s tvojom mamom, a ona mi je tad darovala ovu piščulju da mi bude za pomoć i potporu i za sigurniji hod po Sljemenskoj gori. Eto tak sam dobil ovu piščulju, i dobro mi je poslužila, a sad je opet nazaj dajem tebi da i tebi posluži i da ostane tebi i familiji za spomen na mene i na tvoju mamu.

Eto tako je to bilo rečeno. Piščulja стоји на svom mjestu, vjerno služi svoj svrsi i čuva spomen na onog tko nas je prerano napisutio, i ostavio nam na čuvanje svoju baštinu znanu i neznanu, neke male crtice što trajno žive kroz sjećanja dragih ljudi.

Marija Koren

Naša kapelica

Autorica: Ljerka Miholić

Pripremio: Zlatko Šušnić

Na Križanju, kako smo oduvijek znali reći (danas je to početak ulice Bliznec), stoji već gotovo 80 godina naša kapelica. Hrabro je odoljela svim nepogodama: vremenu, ratovima, prometu... Nevjerojatno je da su je gotovo netaknuto ostavili protivnici vjere u ona teška vremena.

Stjepan Bešić pokraj kapelice oko 1941. g. (u kapelici još nema kipova). U starim zapisima spominje se u ono vrijeme poznata dobrotvorka iz Gračana Marija Gjurak. Ona je uz opremanje unutrašnjosti kapele sv. Mihalja u Gračanima znatno pridonijela i izgradnji kapelice Majke Božje Lurdske u Remetama. Godine 1893. darovala je kipove Presvetog Trojstva za veliki oltar remetske župne crkve. Ti kipovi ove godine obilježavaju 122. obljetnicu svog postojanja.

U zapisima iz 1941. čitamo: »Cestu preko Gračana za Sljeme preuzeala je država, pa ju je temeljito popravila. Šelendić Josip podignuo je prije nekoliko godina na uglu Blizneca i Dolja (danas je to dvorište na Gračanskoj cesti 241) malu kapelicu za kip Presvetoga Srca Isusovog. Kad je cesta građena (proširvana) srušili su tu kapelicu, ali podigli drugu, ljepšu i na zgodnjem mjestu.«

Tu ona stoji i danas. Naši najstariji sjećaju se da je na prednjoj strani oltarića bilo napisano IHS - NDH. Tadašnji remetski župnik Leopold Rusan naručio je za remetsku crkvu od slikara Gabri-

jela Stupića sliku Presvetog Trojstva. Ta slika i danas resi gornji dio oltara Majke Božje Remetske. Drveni kipovi s tog oltara preneseni su u našu kapelicu na Bliznecu.

Posebna je povijest goluba - kipa koji predstavlja treću Božansku osobu - ljubav Oca i Sina - Duha Svetoga. Čitamo iz spomenice: »U Bliznecu na zaokretu Sljemenske ceste bio je u kapelici kip Presvetog Trojstva, svake godine posebno s oltara Remetske Čudotvorke. Iz te kapelice je 1948. godine odnesen golub. Bilježim, jer se to događa na sve strane. Uvjeren sam da to nije učinio nitko domaći.«

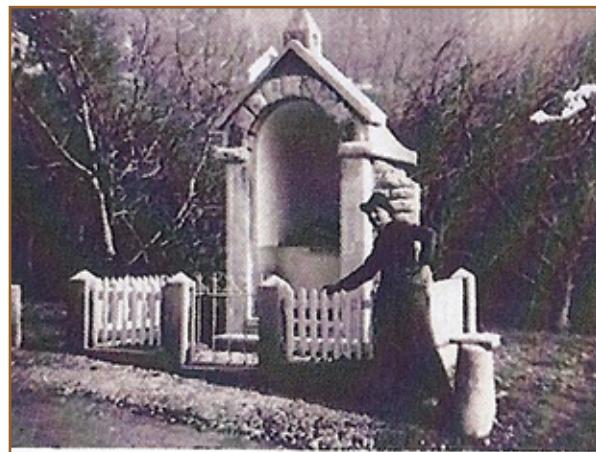
Nije nam poznato je li pronađen taj ukradeni golub ili je nabavljen novi. I opet je zapisano: »Od 7. na 8. prosinca 1960. g. netko je skinuo s kapelice Presvetog Trojstva u Bliznecu kip goluba i ostavio ga na jednom stupu kod Grđanovog vinograda (današnja unutrašnjost kapelice Svibanjčica). I taj golub je kasnije nestao.«

Danas smo postavili i blagoslovili novi kip goluba. Okupilo se mnoštvo vjernika i radosno smo izmolili molitvu časoslova, otpjevali nekoliko pjesama i zaželjeli da se i sljedeće godine na ovaj blagdan nađemo kod naše kapelice.

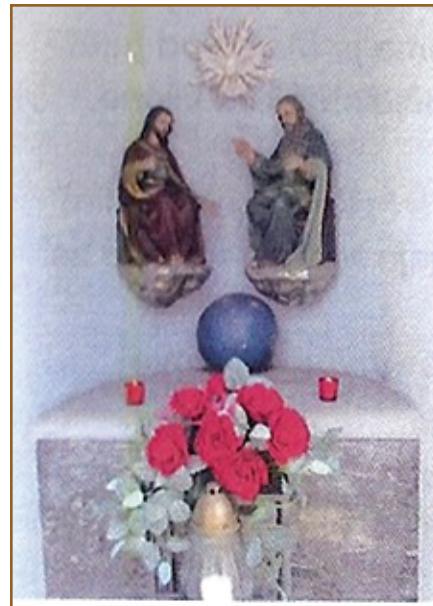
Restauratori naše kapelice tvrde da je vrlo velika umjetnička vrijednost drvenih kipova Boga Oca i Boga Sina. Zahvaljujemo im što su s puno zalaganja stručno obnovili našu kapelicu.

Moramo reći da je zaista samo Božjim čudom do današnjeg dana, kod poluotvorenih vrata, na tako prometnom mjestu, tolike godine ostala nama poklonjena, naša mala kapelica.

I poručuje nam ona svima: »Čuvajte me za vašu djecu i djecu njihove djece, ne

Stjepan Bešić pored kapelice oko 1941. g.
(u kapelici još nema kipova)

unutrašnjost kapelice

samo da se divite mojoj umjetničkoj vrijednosti, ne samo da zahvaljujete za sve koji su se za mene do sada brinuli i eto me sada tako lijepo obnovili, nego - želim ovdje i dalje biti s vama i za vas, čuvajući i blagoslivljujući vas u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.« Neka je dovijeka hvaljeno i slavljen Presveto Trojstvo! Na blagdan Presvetog Trojstva 15. 6. 2014.

A vi, roditelji, ne ogorčujte djecu

• »*Mladi trebaju srca zaljubljena u ono što je istinski vrijedno.*«
sv. Josemaría

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

Najbolji i najteži posao na svijetu je odgoj. Danas smo svjedoci velikih sukoba, nerazumijevanja, netolerancije, nesnošljivosti, nasilnog i nesportskog ponašanja, različitih oblika fizičke i verbalne agresije, nedostatka razumijevanja emocionalnih stanja ljudi oko sebe te njihovih odobravanja. Borba za vlast, prevlast, usađivanje i nametanje vrijednosnih stajališta sveprisutna je. Sve se propituje, analizira i kritizira: odgoj, obrazovanje, obitelj, institucije. Imperativ vremena nesmiljeno diktira tempo života, što obitelj itekako svakodnevno osjeća. Prijašnje generacije kao i današnje imale su i imaju svoju dinamiku i ritam života. Često čujemo da je naše vrijeme bolje ili lošije i nostalgično tražimo životna rješenja. Odgoj i obrazovanje uvijek su bili nastavak obiteljskog odgoja i poučavanja, koje je prožimalo obiteljski život, međusobne odnose i proizlazilo iz jedinstva ili nejedinstva u obitelji. Vrtić, škola, razne institucije samo su produžetak, a ne zamjena za obitelj i nositelji uloge obitelji.

Obiteljsko okruženje

Prva škola ljubavi, spoznaje emocionalnog života, jest ljubav roditelja. U obitelji su roditelji i djeca prihvaćeni i voljeni zato što su članovi obitelji, a ne zato što nešto znaju ili imaju. U obitelji roditelji i djeca imaju najveće dostojanstvo, ne biraju svoju obitelj, ona je Božji dar. Dobar odgoj djece za roditelje je »najbolji posao na svijetu«. Postaviti djecu na noge, da se mogu skribiti za sebe kao odgovorne osobe, želja je svakog roditelja. Roditelji vole svako svoje dijete bezuvjetno i upravo je osjećaj ljubavi to što vodi dijete k ostvarenju svojih mo-

gućnosti. Uloga roditelja upravo je to da nauče dijete što je dobro, a što loše, koja je razlika između dobra i zla. Dobar odgoj uključuje srce po mjeri koje raste i razvija se u emocionalnoj stabilnosti, sigurnosti i toplini doma.

Izgradnja emocionalno stabilne obitelji

Kako izgraditi emocionalno stabilnu obitelj? Je li to danas uopće moguće? Zadovoljne supružnike, majke i očeve, braću i sestre? Jeli moguće danas graditi međusobno zajedništvo, privrženost, povjerenje, prepoznati kod sebe i kod drugih određeni osjećaj ili emociju. Djeca više od podučavanja raznih savjeta uče ono što vide i dožive u različitim životnim situacijama. Kako dijete vidi oca ili majku, njihovo ponašanje u različitim situacijama i okolnostima, tako usvaja model ponašanja u najranijem djetinjstvu. Djeca vide sve i prosuđuju o svemu na svoj način, upijaju i pamte. Podučavanje samo riječima bez djela ne daje rezultate, ali ako se roditelji trude biti iskreni, djeca vide da ih roditelji vole i poštuju. Roditelji su model, pokazuju kako se ponaša u određenim životnim situacijama, prisutni su, odvajaju vrijeme za dijete, za obitelj, s osmijehom, zadovoljno, smireno, raspoloženo, prijateljski, prirodno i spontano. I sami sazrijevaju kroz odgoj, obiteljsko okruženje, a da toga nisu ni svjesni. Roditelji uče kako odgajati, kako zajednički donositi odluke, jedan drugoga podržavati bez obzira koliko to ponekad bilo teško, uče drugomu biti podrška, strpljivo, pažljivo i ohrabrujuće, uče čuvati obitelj, brak i djecu.

Dobar odgoj

Dobar odgoj koji stvara okruženje topline, sigurnosti, spokoja i srce po mjeri uči djecu ponašanju u raznim situacijama. Dijete prepoznaće gnjev pred licem nepravde, razvija suošćanje prema osobama s invaliditetom, prema osobama s posebnim potrebama, cijeni i poštije žrtvu, razvija ljubav prema onomu što je lijepo. Emocionalni život razvija se od rođenja, tijekom odrastanja. Tijekom adolescencije mogu se pojaviti emocionalne krize, neprimjereno ponašanje. Kada dijete ima neprimjerene reakcije kao što su ljutnja, prkos, inat, neposluh, ljubomora, odbojnost prema osobama ili događajima, s njim treba razgovarati kako bi razumjelo reakciju koju treba prevladati. Djeca tako upoznaju sebe, svoje ponašanje i pripremaju se za iskazivanje primjerenih oblika ponašanja u sličnim situacijama. Ako djeca ne nauče prepoznati vulgarnost, agresiju, bahatost, taštinu, njihovo izražavanje emocija i ponašanje bit će hirovito i neprimjereno. Dobar odgoj nestat će nauče li roditelji popuštati. Dijete će vrlo brzo iskoristiti situaciju i bez truda i samoodričanja automatski dobiti što želi. Vidi li dijete da dobro ponašanje usrećuje roditelje, da roditelji vjeruju i

imaju povjerenje, da roditelji potiču pokazivanje osjećaja, dijete će imati unutarnji mir i red. Usmjerenanje emocija pridonijet će razvoju razboritosti, pravednosti, jakosti i umjerenosti. Ravnoteža u poučavanju ispravnoga, a ujedno odrastanje kroz pokušaje i pogreške, omogućuje sretan rast i srce po mjeri.

Iz Papine kateheze

Ako vi roditelji kažete djeci: »Popnimo se na one ljestve« i uzmete ih za ruku i pomažete im penjati se korak po korak, stvari će ići dobro. Ali ako im kažete: »Penji se!« – »Ne mogu.« – »Penji se!«, to znači ogorčiti djecu, tražiti od djece stvari koje ona nisu kadra učiniti. Zbog toga odnos roditelja prema djeci uključuje mudrost, vrlo veliku odgovornost. Djeco, slušajte roditelje, to je milo Bogu. A vi, roditelji, ne ogorčujte djecu tražeći od njih da učine ono što ne mogu. I to treba činiti zato da djeca rastu u odgovornosti prema sebi i prema drugima.¹

1 izvor:

Obiteljski
dan u župi

Dobar odgoj koji stvara okruženje topline, sigurnosti, spokoja i srce po mjeri uči djecu ponašanju u raznim situacijama. Dijete prepoznaće gnjev pred licem nepravde, razvija suošćanje prema osobama s invaliditetom, prema osobama s posebnim potrebama, cijeni i poštije žrtvu, razvija ljubav prema onomu što je lijepo. Emocionalni život razvija se od rođenja, tijekom odrastanja.

KARMELIĆANIN MONS. ZDENKO KRIŽIĆ, GOSPIĆKO-SENJSKI BISKUP

Ljepota crkvenosti i sklad zajedništva

- *Oslonimo se jedni na druge, a svi zajedno na Boga koji nas ljubi.*

Svečanost biskupskog ređenja gospoćko-senjskoga biskupa mons. Zdenka Križića, karmelićanina koji je djelovao i u Remetama, u gospoćkoj katedrali Navještenja Gospodinova 25. svibnja predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Misa je slavlјena u zajedništvu s vrhbosanskim nadbiskupom kardinalom Vinkom Puljićem, apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj Alessandrom D'Erricom, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije, zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem, riječkim nadbiskupom Ivanom Devčićem i apostolskim

administratorom i dosadašnjim gospoćko-senjskim biskupom Milom Bogovićem, s većinom biskupa Hrvatske biskupske konferencije, biskupima iz Bosne i Hercegovine, Slovenije, Srbije i Bugarske, te s oko 100 svećenika među kojima su bili karmelićani i mnoštvom vjernika i hodočasnika iz Hrvatske i BiH.

Upućujući poruku svom nasljedniku, biskup Bogović je istaknuo da će imati suradnike u kleru koji ima svojih odlika i slabosti, ali u njemu nema nekih podijeljenosti i grupašenja. Obraćajući se zahvalnim govorom, novozaređeni biskup mons. Križić je rekao da se vidi kao osoba koju Gospodin poziva da ide zajedno s njima, s nadom da steknu veće iskustvo njegove ljubavi, njegova dara nutarnje slobode, ljepotu crkvenosti, bogatstvo svetih otajstava, sklad zajedništva, novost evanđelja. »Ovi prelijepi krajevi, na kojima se prostire naša biskupija ne smiju biti prostori s kojih se narod iseljava, prostori koji ne nude perspektivu mlađim naraštajima. To treba promijeniti. Oslonimo se jedni na druge, a svi zajedno na Boga koji nas ljubi«, kazao je biskup Križić.

O mons. Zdenku Križiću

Biskup Zdenko Križić je karmelićanin kršnij i civilnim imenom Ivan, rođen 2. veljače 1953. u selu Johovcu u župi Foča kod Doboja u Bosni i Hercegovini. Nakon završene srednje škole koju je pohađao kod otaca konventualaca u Zagrebu nastavio

je studij filozofije kod otaca karmelićana u Firenci, a potom studij teologije na Papinskom teološkom fakultetu »Teresianum« u Rimu. Prve redovničke zavjete položio je 27. srpnja 1970. u Somboru, a doživotne zavjete 16. srpnja 1976. u Zagrebu. Zaređen je za svećenika 26. lipnja 1977. u Zagrebu. Nakon završenoga teološkoga studija nastavio je studij duhovnosti na Papinskom institutu duhovnosti »Teresianum« u Rimu, gdje je 1978. postigao magisterij na temu: »Biblijski likovi u djelima svete Terzije Avilske«. Objavio je nekoliko članaka iz duhovnosti u revijama »Posvećeni život« i »Bogoslovska smotra«. Osim hrvatskoga, dobro govorи talijanski, a dostatno poznaje i španjolski jezik. Do sada obnašao je više služba te je bio prefekt dječjega sjemeništa otaca karmelićana u Zagrebu (1978. - 1984.), prvi savjetnik Komisarijata karmelićana (1984. - 1990.), prior samostana u Remetama u Zagrebu (1984. - 1990.), vanjski profesor na Institutu za kršćansku duhovnost u Zagrebu (1984. - 2012.), provincijal Hrvatske karmelske provincije (1990. - 1996.), vikar provincije (1996. - 2002.), prior samostana u Remetama (1996. - 1997.), prior novoosnovanoga samostana u Krku (1997. - 2002.); magister novaka (1997. - 1999.), provincijal Hrvatske karmelske provincije (2002. - 2003.), generalni vikar karmelskoga reda (2003. - 2009.), prior samostana u Krku i provincijalni savjetnik (2011. - 2012.) te od 2012. rektor Karmelićanskoga međunarodnoga zavoda »Teresianum« u Rimu. Poslije imenovanja o. Križić se u medijima osvrnuo na zanimljivosti o biskupima iz karmelskoga reda kroz povijest: »Karmelski red kroz povijest imao je dosta biskupa, osobito u misijskim dijelovima. I danas je tako. Done davno smo imali karmelićanina biskupa u Kuvajtu, sada u Bagdadu, a posebno u Južnoj Americi.« U novijoj hrvatskoj povijesti nije bilo karmelićana među biskupima, ali treba reći da je ovaj red u Hrvatsku došao tek u drugoj polovici XX. stoljeća: »Karmelićani su u Hrvatsku došli 1960., bili su to početci sa samo nekoliko ljudi. No u XV. stoljeću bili smo prisutni u Šibeniku, čak je jedan karmelićanin bio i ninski biskup, no predstavlјali su ga kao Venecijanca jer mi tada nismo imali svoju domovinu.«

OBITELJSKI DAN U ŽUPI

Kao što val slijedi val

Prvu nedjelju lipnja remetska je župa dočekala okupana blagom ljetnom kišom. Sjaj i toplina sunčanih zraka budili su čežnju za nečim većim i bogatijim od sive svakodnevice.

Zvona su milozvučno pozivala na ranu obiteljsku misu. Nošeni rukama roditeljske ljubavi mališani su poput pčelica za cvijetom slijedili korake svojih roditelja i radošću ispunili nama drago svetište Majke Božje Remetske – Zagovornice Hrvatske.

Blagim je pogledom Majka Marija prizvala u nama poticaj: »Ne zaboravite velika djela Božja!«

Prizvala nam je u pamet što je sve dobri Bog učinio za nas. Učinio je neizmjerno mnogo nama koji ga vrijedeđamo, iskušavamo, ignoriramo, zanemaruјemo. Svijest o svim našim propustima i grijesima dovela nas je pred onu koja na svojim rukama drži Sina Isusa i nama ga dariva. Tu nam je po služenju Crkve darovano oproštenje, a srca nam bijahu ispunjena Isusom Kristom koji je mir naš.

Autorica:
**Blaženka
Delija**

Dobrotom ljudi široka srca i otvorene ruke, toga je dana remetska dolina bila zelena oaza ljubavi i mira. Naše su se kućne Crkve stopile u jednu veliku obitelj koja je objedovala okružena dragim licima članova Zajednice obitelji i prijatelja. Nekako – na poseban način – jela su bila ukusnija, poslastice slasnije, a pića ugodno pitkija. Svaka je pjesma bila pjevnija, a dobrohotnost uočljivija. Budno je oko naših dragih karmelićana bdjelo nad nama i našim potrebama. Spontano i jednostavno, a opet tako upečatljivo, izrečene su riječi ohrabrenja, vjere i nade. Dani su odgovori na neka pomalo bojažljivo izrečena pitanja, koja su dugo čekala svoj trenutak. I ptice su poletjеле s trešnjinih grana, potaknute skakutanjem nestasnih mašlana. Poljsko je cvijeće obradovoalo mnogo majčino srce, ubrano ručicama radosne djece. Jednostavno, prirodno i spontano, kao što jučer zamijeni dan, kao što zora zamijeni san, kao što val slijedi val – naši su dragi voditelji zamjenili svoje uloge. Dosadašnji – Ivica Kovač sa suprugom Jasminom – da bi svojim iskustvom bili podrška novoj generaciji bračnih parova. Novi – Miroslav Vučetić sa suprugom Anitom – da bi nastavili voditi Zajednicu obitelji. Iskreno zahvalni dobrom Bogu, Majci Mariji, braći karmelićanima i našim voditeljima laicima na svemu dosad učinjenom, i nadalje ćemo radosna srca slaviti euharistiju, ispijati naše nedjeljne kavice, organizirati izlete, pripremati predavanja i duhovne obnove, pisati e-poruke. A nadasve pažljivo osluškivati potrebe svojih bližnjih i na njih odgovarati na način koji će nam Ljubav u danom trenutku nadahnuti.

»Ideju naši z Bistrice«

Autor:
dr. sc. Domagoj Novosel

Ideju naši z Bistrice, koliko sam puta čuo taj izraz kao dječak u Gračanima tamo početkom osamdesetih godina... Dok sam bio predškolac i nisam kao romar pješke hodočastio na Mariju Bistrigu, sam pojma Bistica kao mjesta bio mi je dalek. Sjećam se vožnje automobilom pokraj Laza kad mi je moja pokojna baka ili po domaći *mama stara* govorila: *Viš tu sme z šume van zišli i onda dalje pešice do Majke Božje Bistričke. Buš videl kad buš išel jenoga dana...* Sve mi je to kao klincu koji se vozi automobilom do jednog malog mjesta u Hrvatskom zagorju bilo bez nekog dubljeg značenja. No onda je došla 1988. i krenuo sam na svoj prvi romarski put *Majki Božjoj Bistričkoj*. Krenuo i nastavio sve do danas. I tek sam hodajući shvatio svu dubinu i veličinu riječi *Ideju naši z Bistrice*.

Marija Bistica za Prigorce, a osobito za stanovnike nekadašnje prostrane remetske *fare*, koja se protezala od Donjeg Bukovca preko Remeta do Gračana i Blizneca, imala je, a ima i danas status Jeruzalema i Rima. *Stari naši čaček i mamice, ta prigorska bokčija nije imala penez ojditi do Rima i tam se moliti, pak su prek brega mučili i pešice Majki Božjoj svoje križe kazali.* Nisu zato slučajno dobili naziv *romari*, jer hodočastiti u Mariju Bistrigu bilo je jednakov vrijedno poput hodočašća u Rim.

Kroz burno dvadeseto stoljeće koje je iz temelja promijenilo demografsku, arhitektonsku, lingvističku i kulturološku sliku zagrebačkog Prigorja nestali su i mnogi običaji i navade koji su stoljećima živjeli na ovom području. Nema više svatova u narodnim nošnjama, kuma koje *nesiju zetice i zetce na krst*, nema više markovskog blagoslova polja ni jurjevske krijesa. Sve rjeđe nam *zadiši tienka gibanica* i sve je manje *trsja*, a starine svaki dan odlaze u ropotarnicu prošlosti. Ali ostala je Marija Bistica, ostalo je zavjetno naše hodočašće započeto daleke 1891., ostala je silna kovanica i snažne riječi naših čačekov i mame stare; *Ideju naši z Bistrice*.

A kaj je Marija Bistica, kaj su ta dva dana u srpnju za nas vjernike, Prigorce iz Gračana, Remeta i Bukovca? Sve. I točka. To bi bila

najtočnija definicija Marije Bistrice u kolektivnoj svijesti nas koji ovdje živimo. Pa ipak, radoznali bi neznanac želio bolje shvatiti tu gotovo mitsku privlačnost i poveznicu s Marijom Bistricom. Jer Marija Bistrica nema popularnost poput Fatime ili Lourdesa, nije nastala velikom brzinom poput Međugorja niti je u središtu povećeg grada poput Trsata ili Sinja. U njoj nema ništa ekskluzivno, ništa moderno ili atraktivno izvan vjerskih sadržaja što bi privlačilo silne turiste i one kojima religiozni porivi nisu glavni motiv za posjet. No ona ima ono nešto što je nekad postojalo u našem zagrebačkom Prigorju, a nestalo je tijekom prošloga stoljeća, o čemu je malo prije bilo riječi. U njoj postoji prekrasna i tradicionalna pučka pobožnost kajkavske nam sjeverozapadne Hrvatske, one koja je bila jednaka u Hrvatskom zagorju kao i u zagrebačkom Prigorju.

Od prvoga *cinkuša* svetoga Mihalja ili remetske *cirkve*, svakog koraka i razgovora natopljenog patinom starih arhaičnih riječi našeg milog zavičaja, koje upravo tih dana izvlačimo iz ladica prošlosti; *Da ideš? Z kim ideš? Doj se ide? De buš spal? Ide ti čača, a mama tvoja? Kaj si zel za strošek?* Nizaju se putem riječi i razgovori koje smo u svakodnevnom životu na našu sramotu zaboravili, zapostavili, ostavili...pa ipak tih ih dana stavljamo u usta nadoknađujući cijelu godinu u kojoj smo ignorirali svoj lingvistički identitet. Nastavljamo s hranom i pićem koju ne jedemo svaki dan, od *trdeka*, preko *tienke gibanice*, pohanih *piceka* i kotlovine, zalijevamo domaćom kapljicom posljednjih gračanskih, remetskih i bukovačkih vinograda i hvalimo se čija je bolja. Na Mariji Bistrici pijemo gverc, starinsko piće koje su Hrvati pili još u vremenu kad nisu poznavali vino, a svojim nas okusom vraća u prošlost.

Kupujemo medenjake, licitare, čisle i kipce za familiju, *naj se najde. Dečecima i deklica ma piščule i zibače, a i mami staroj krunicu i duplire makar nebu opajala, jer dime betežna leži pak se moli za nas kaj sme išli Majki Božjoj...*

Tu sretнемo rodbinu, rođake stare, *kumu z Gračan, vujca z Bukovca i tecu z Remet, svaka i zeticu, tečeka i strinu kaj ih više nigde nek sam na sprevodu moći videti. Kak ste, kaj ima, bute kaj spili kumeki? Odi dečec bu ti striča nekaj pri kramarima kupil ili buš se na ringišpilu vojzil...* da i to se još može čuti u Mariji Bistrici u 21. stoljeću opće globalizacije i informatizacije.

Prošecija, naša - remetska, gračanska i bešićanska...črleniju se rubci deklinama na jutarnjem zagorskem suncu, blješčiju gumbi

dečkima na lajbekima, svi su gizdavi i *đerđeni*, smijeh i ponos na svakom licu. Ponos koji, nek nam Majka Božja oprosti, graniči s taštinom, ali to je *jenput na leto*, Bistrica je... Ide *prosecija, Suncu prosi saka roža, suncu trava saka...* Veliki Domjanić kao da je sklapao ovu ponajeću prigorsku religioznu pjesmu gledajući *prošeciju* Gračana, Remeta i Bešića. Knedla je u grlu, suze su već natopile naše oči, a u mislima su nam tisuće onih koji su godinama održali ovu tradiciju i vjeru te *oj-dili stezami terima sme i prihajali*. U mislima su nam i oni koji su još i lani hodočastili s nama, a sad više nisu u zemaljskom životu, u mislima nam je naš o. Slavek Mihetec, koji nas je znao taknuti kao nitko svojim riječima. Pogled uprt u crni kip bistričke Madone, a nad svima nama u nošnjama barjadi naših *fara...* I onda oproštaj od bistričkog svetišta i Majke Božje Bistričke. Jak, nabijen emocijama, pjesma je u vrućem zraku Hrvatskoga zagorja, a Prigorci se zavjetuju da će i dalje biti vjerni tradiciji svojih predaka...

Povratak još teži od dolaska, ali opet radost i veselje na svakom licu. Pjesma također. Vraćamo se svojim selima, *zvoniju cinkuši naših prigorskih cirkvi*, stari i mladi kliču: *Ideju naši z Bistricе.*

I zbog svega navedenog nam je Marija Bistrica važna, iako mnogi toga često nisu svjesni. Ona je duboko urezana u naš prigorski i vjernički genetski kod. Ona je simbioza vjerničkog, lokalpatriotskog i nacionalnog identiteta koji smo pogubili u svakodnevnom životu kroz sve ove godine. Po milosti Majke Božje Bistriče ona nam ga vraća u ta dva dana našeg sada već 125-godišnjeg romarskog hodočašća i čini nas onim što doista jesmo – romarima Hrvatima.

Procesija ispred remetske crkve - snimljeno tridesetih godina XX. stoljeća

Uskrsni ponедјелjak

Zbor mladih na Plesu

Molitveno bdjenje pred tijelom sv. Leopolda B. Mandića

KRONOLOGIJA USKRS – VELIKA GOSPA

OŽUJAK:

18. ožujka – Duhovna obnova za mlade iz Remeta na Bušku jezeru (samostan sv. Ilije): Kako živjeti vjeru u današnjem svijetu?

19. ožujka – Dan uoči Cvjetnice – izišao uskrsni broj časopisa Advocata Croatiae.

23. ožujka – Omogućeno preuzimanje starijih brojeva Advocata Croatiae sa župne mrežne stranice.

24. ožujka – Veliki četvrtak – Župnik izabran za člana Prezbiteriskog vijeća Zagrebačke nadbiskupije.

25. ožujka – Župnik gostuje u emisiji HRT-a »Dobro jutro, Hrvatska«. Povod je bio skriptor Uskrsa.

25. ožujka – VELIKI PETAK – ZAPOČELO 24-satno EMITIRANJE UŽIVO IZ NAŠE CRKVE U REMETAMA. Smisao je osobito da se približimo našim bolesnim župljanima koji već dugo ne mogu dolaziti u crkvu ili mogu samo rijetko. Radi njih je i bila želja da bar na ovakav način dožive zajedništvo susreta s Isusom u misi i na drugim zajedničkim događanjima u crkvi. Također želja je da se i svi župljani koji žive izvan Zagreba ili Hrvatske i na taj način približe svojoj župnoj zajednici. Prijenos se može pratiti preko računala, pametnih telefona, tableta, iPhonea i iPada.

28. ožujka – Uskrsni ponedjeljak – Uskrsni koncert zbara mladih Advocata Croatiae.

31. ožujka – 2. travnja – Trodnevница za Nedjelju Božjeg milosrđa.

TRAVANJ:

3 – 10. travnja – Župnik vodio duhovne vježbe za sestre milosrdnice u Splitu.

4. travnja – O. Zdenko Križić, karmelićanin i član Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa, izabran je za novoga gospičko-senjskog biskupa.

8. travnja – Uskrsni koncert zbara mladih Advocata Croatiae u vojarni Hrvatskog ratnog zrakoplovstva na Plesu.

10. travnja – Zbor mladih gostovao je u župi sv. Antuna Padovanskog na Sv. Duhu na nedjeljnoj misi u 19 sati. Nakon mise održali su kratki koncert od nekoliko pjesama te je uslijedilo druženje sa zborom mladih župe sv. Antuna.

15. travnja – Remetski dekanat sudjeluje na misi u 9 sati pred tijelom sv. Leopolda Bogdana Mandića u crkvi sv. Leopolda u Gornjoj Dubravi. Euharistijsko slavlje predslavio je pomoćni zagrebački biskup, mons. Mijo Gorski.

16. travnja – Župnik predslavio misno slavlje i bio na susretu zajednice Isusovih prijatelja u Travnom.

17. travnja – Naša župa zajedno sa župnikom predmolila na molitvenom bdjenju pred tijelom sv. Leopolda B. Mandića od 21.30.

23. travnja – Zbor mladih Advocata Croatiae sudjeluje na Juraj festu u susjednoj župi sv. Jeronima.

23. travnja – Mjesečni susret za srednjoškolce. Tema je bila: *Gubljenje identiteta*.

30. travnja – PRVA PRIČEST U REMETAMA.

SVIBANJ:

- 1. svibnja** – PRVA PRIČEST U FILIJALNOJ CRKVI SV. TEREZIJE AVILSKE NA ČRETU.
- 7. svibnja** – SVETA POTVRDA U ŽUPI. Djelitelj potvrde prof. dr. sc. Željko Tanjić, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta.
- 14. svibnja** – Bdjenje u crkvi uoči svetkovine Duhova.
- 18. svibnja** – OTVORENJE IZLOŽBE IKONA (18. svibnja 2016.)
Naš župljanin Boris Grković otvorio je svoju izložbu ikona pod naslovom »Tragovima madonera« u Galeriji FER-a.
- 20. svibnja** – Župnik sudjelovao na DANU ŠKOLE OŠ Bukovac.
- 20-21. svibnja** – Noćno klanjanje u našoj kapeli duhovnog centra prigodom nacionalnog Hoda za život.
- 21. svibnja** – Sudjelovanje i naših župljana u događaju nacionalnog Hoda za život pod geslom »Za život, obitelj i Hrvatsku«. Među ostalim, hodom za život željelo se podsjetiti da je svaki ljudski život jedinstven i nezamjeniv te da od začeća do prirodne smrti ima neotuđivo dostojanstvo.

22. svibnja – Izbori za novo župno pastoralno vijeće.

Nakon završetka petogodišnjeg razdoblja župnog pastoralnog vijeća u našoj župi (2011. – 2016.) u nedjelju 22. svibnja u župi Uznesenja B. D. Marije održan je izbor za nove članove. Biralo se 10 novih članova, a ostalih 10 ušlo je izravno u kontekstu služba koje obnašaju u župi. Donosimo popis prema abecednom redu:

Jadranka BIZJAK IGREC

Ana ČOKOR

Stanko GAČIĆ

Ljiljana HABLJAK

Tomislav HABULIN

Goran KANCELJAK

Blaženka KRZNAR

Mladen KOSALEC

Monika KOVĀČ

Branko LOZO

Mirko MAMIĆ

Lujza MILODANOVIĆ

Lidija PERNAR

Marija RENIĆ

Branko SVRŽNJAK

Krešimir ŠUŠNIĆ

Zlatko ŠUŠNIĆ

Ivan VRDOLJAK

Marija ZNIDARČIĆ

Vesna ŽUGEC

Novo župno pastoralno vijeće

22. svibnja – Na nedjelju Presvetog Trojstva (22. svibnja) prije mise u 12 sati

Vokalni ansambl »Quinta Divina« održao je koncert. Došli su iz Sombora zajedno sa somborskим priorom o. Stjepanom Vidakom.

24. svibnja – Proslava Marije Pomoćnice na Fakultetskom dobru Jazbina. Uz vjernike sa Čretom, koji tamo tradicionalno hodočaste na taj dan, bilo je župljana iz Remeta i iz Bešića. Misu je predslavio o. Danijel Čolo, župni vikar i voditelj filijale na Čretu, zajedno sa župnim vikarom o. Ilijom Tipurićem i remetskim župnikom. Svojim pjevanjem misu su animirali zborovi iz Remeta i Bešića. Poslije mise domaćini su počastili sve nazočne.

Biskupsko redenje o. Zdenka Križića

25. svibnja – Odlazak na biskupsko ređenje o. Zdenka Križića u Gospic u dva autobusa iz Remeta. Misa ređenja novoga gospičko-senjskog biskupa počela je u srijedu 25. svibnja prijepodne u katedrali u Gospicu. To je prvo biskupsko ređenje u katedrali Navještenja Gospodinova.

Zahvalni govor novozaređenoga biskupa Zdenka Križića

U zahvalnom govoru na kraju mise ređenja novi gospičko-senjski biskup Zdenko Križić je rekao: »Vidim se, poštovana Crkvo gospičko-senjska, kao osoba koju Gospodin poziva da ide zajedno s vama, s nadom da steknemo veće iskustvo njegove ljubavi, njegova dara nutarnje slobode, ljepotu crkvenosti, bogatstvo svetih otajstava, sklad zajedništva, novost evanđelja. S vama sam jer vi ste smisao moga biskupstva i činiti nam je sve da se po nama dogodi blagoslov za narod ove naše drage biskupije. (...) Učinit ćemo ono što možemo snagom našeg vjerničkog i sakramentalnog poslanja svi zajedno, vjernički puk Božji, katehistice i katehete, djelatnici Caritasa, osobe Bogu posvećenog života, svećenici – moji dragi najbliži suradnici, da nam se obnove obitelji, da nam se biskupija napuči, da se kolijevke ne prestanu njihatiti i da nam crkve još više znače u stvaranju našeg sveukupnog zajedništva i učvršćenja našeg bogoljubnog i narodnog identiteta«, rekao je mons. Križić. »Trebat će nam očvrsnuti uvjerenje da možemo mnogo toga promijeniti nabolje, da smo na to pozvani i da smo zato poslani. Ovi prelijepi krajevi na kojima se prostire naša biskupija ne smiju biti prostori s kojih se narod iseljava, prostori koji ne nude perspektivu mlađim naraštajima. To treba promijeniti. Oslonimo se jedni na druge, a svi zajedno na Boga koji nas ljubi«, potaknuo je novi gospičko-senjski biskup.

Tijelovska procesija

26. svibnja – Proslava Tijelova i tijelovska procesija. U Remetama smo 26. svibnja proslavili Tijelovo – svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Misu je predslavio remetski župnik o. Antonio-Mario, koji je u propovijedi naglasio da svetkovina Tijelova uključuje u sebi vrlo bitnu riječ – PRISUTNOST. Stvarna Isusova prisutnost na otajstven i nenametljiv način u srcu svakog vjernika rađa zahvalnošću. U tijelovskoj procesiji nakon mise uz brojne vjernike sudjelovali su muževi koji su nosili nebo – baldahin i mladi u narodnoj nošnji koji su nosili drugo procesijsko znakovlje, te ostali u narodnoj nošnji. Bili su i ovogodišnji prvpričesnici u bijelim haljinama te su svojim bacanjem ružnih latica na poseban način pozdravljali Isusa. Misu su obogatili svojim zajedničkim pjevanjem župni zborovi. Na kraju su svi bili počašćeni kruhom i vinom, a svojim sviranjem tamburaši FIS-a Remete stvorili su veselo ozračje u lijepom zajedništvu.

28. svibnja – Hodočašće remetskog dekanata u Karlovac i Krašić povodom Svetе godine milosrđa.

Naša župa u dva autobusa zajedno s remetskim dekanatom hodočastila je u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovac, koja je i jubilejska crkva. Oko 850 hodočasnika Remetskog dekanata, ali i 250 hodočasnika Gornjogradskog dekanata, 150 hodočasnika iz župe sv. Nikole biskupa iz Stenjevca te 100-tinjak prvpričesnika i njihovih roditelja iz Zlatara ispunilo je svetište. Sve je započelo ulazom kroz Sveta vrata na kojima ih je blagoslovom dočekivao rektor svetišta mons. Antun Sente. Slijedilo je pokorničko bogoslužje te sakrament pomirenja. Svečano misno slavlje predvodio je mons. Zvonimir Sekelj, zamjenik biskupskog vikara za Zagreb i gornjogradski dekan, u koncelebraciji s remetskim dekanom fra Brankom Lipša, OFM Cap, te svećenicima spomenutih dekanata, stenjevečkim i zlatarskim župnicima. Hodočasničku homiliju izrekao je mons. Antun Sente ml., pozivajući sve

hodočasnike da u vremenu raznoraznih ponuda i zamki uvijek izabiru Božji put po primjeru sv. Josipa.

Nakon boravka u Karlovcu dekanat se uputio u Krašić gdje nas je krašički župnik vlč. Dragutin Kučan upoznao s crkvom i poviješću boravka bl. kardinala Alojzija Stepinca u kućnom pritvoru u župnoj crkvi za vrijeme komunizma. Poslije zajedničke molitve bila je mogućnost za osobnu pobožnost križnog puta.

28. svibnja – Mjesecni susret za srednjoškolce. Tema je bila *Predanje*.

31. svibnja – REMETSKI ŽUPNIK S VRTIĆKOM DJECOM IZ GRANEŠINE

31. svibnja župnik je predslavio misu u samostanskoj kapeli s predškolcima i njihovim roditeljima u povodu oproštaja iz vrtića sv. Josipa u Granešini. U prilagođenoj propovijedi za djecu o. Antonio-Mario istaknuo je značenje riječi HVALA, osobito znati rijeći hvala Isusu. Poslije je uslijedio zajednički domjenak.

Donosimo jednu pjesmu koju su opjevali roditelji na prijašnjim oproštajima iz ovoga vrtića:

**LIJEPO JE BITI VRTIĆKO DIJETE
POSEBNO KAD DOBRE SU TETE.
TEŠKO JE, ZNAJTE, POSLUŠAN BITI
KAD MORAŠ MLJEKO I JOGURT PITI.
A JOŠ TEŽE JE SKLOPITI OČI
KAD SRCE TI TITRA I ŽELI DA SKOČI.
DOBRE SU ZATO BILE NAM TETE,
JER VOLJELO IH JE MALENO DIJETE.
TEŠKO JE KAD DOLAZI KRAJ.
ZBOGOM SAD TETE
VRTIĆ GOODBYE.**

Župnik o. Antonio-Mario s vrtičkom djecom iz Granešine

LIPANJ:

1. lipnja – EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA MLADE – Euharistiski klanjanje za mlade predvodili su salezijanac don Mladen Delić i remetski župnik o. Antonio-Mario u crkvi sv. Vinka Paulskog u Frankopanskoj. Slavljenički tim BOŽJA POBJEDA svojom pjesmom obogatio je klanjanje. Potom je uslijedilo zajedničko druženje i zakuska.

5. lipnja – OBITELJSKI DAN U ŽUPI

11. lipnja – U subotu 11. lipnja u Trnovčici je održana 11. Dehonijada, igre za katoličku mladež. Sudjelovalo je 20 župa, među kojima i mladi naše župe, koje je predvodio o. Danijel. Program je započeo klanjanjem pred Presvetim, a nakon klanjanja uslijedila je misa. Ispunjena crkva mladima bila je prekrasna slika. Igre su započele odmah nakon mise. Lijepo je bilo gledati mlade kako sretno i složno sudjeluju. Najbolje se snašla ekipa Frame iz Dubrave koja je osvojila 1. mjesto, a naši Remećani završili su na zadovoljavajućem 9. mjestu. Za kraj igara Dehonijска mladež potrudila se i pripremila roštilj, piće i slastice. Bilo je to divno i zabavno druženje koje jedva čekamo ponoviti i sljedeće godine.

13. lipnja – SV. ANTE PADOVANSKI – Župnik predslavio misu s djecom za kraj još jedne školske godine.

14. lipnja – Započeli radovi na uređenju sakristijskog hodnika uz crkvu (mijenjanje elektroinstalacija, rasvjete i moleraj).

16. lipnja – Prva sjednica novog Župnog pastoralnog vijeća. Nakon sudjelovanja na večernjoj misi te na klanjanju pred Presvetim, gdje se na poseban način molilo

Euharistijsko klanjanje za mlade

za nove članove, župnu zajednicu i domovinu, uslijedio je susret u velikoj samostanskoj dvorani. Nakon uvodnog upoznavanja izabrana je zapisničarka Blaženka Krznar. Potom je župnik pristupio izlaganju značenja i uloge župnog pastoralnog vijeća. Nakon toga izabrani su tajnici Zlatko Šušnić i Mladen Kosalec te su imenovana razna vijeća koja će služenje za župu učiniti efikasnijim. Izneseni su planovi za sljedeće razdoblje. Sve je završilo zajedničkim nevezanim druženjem i prigodnom zakuskom.

Krštenje Lane Karmelete Kanceljak

19. lipnja – U nedjelju 19. lipnja pod župnom misom imali smo dragoga gosta, pomoćnog biskupa zagrebačkog mons. Ivana Šašku koji je predslavio euharistijsko slavlje radi posebnog događaja – krštenja sedmog djeteta obitelji Kanceljak, male Lane Karmelete. Zagrebačka nadbiskupija želi tako podržati i ohrabriti obitelji s brojnijom djecom. Biskup Šaško u svojoj je propovijedi tumačio evanđeoske retke i Isusovo pitanje: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Obitelj Kanceljak svojim je životom dala odgovor na to pitanje te ih je zato ohrabrio da ustraju na tom putu. Prigodom toga posebnog događaja dobili su i prikladni poklon u ime Zagrebačke nadbiskupije.

21.-22. lipnja – **POZIV NA MOLITVU ZA DOMOVINU** Na inicijativu o. Srećka Rimca, provincijala Hrvatske karmelske provincije sv. Josipa, i uz podršku župnika i čitave samostanske zajednice u ovim vremenima duhovnog rastakanja naše domovine, molitvena zajednica »Zamak« (zajednica molitelja karmela) 21. i 22. lipnja organizirala je cjelonoćno klanjanje za našu domovinu i narod, pod geslom »Domovina to smo mi«, od 19 do 7 sati u kapelici duhovnog centra sv. Ivana od Križa kao odgovor na inicijativu koju su pokrenuli naši biskupi u kojoj pozivaju sve vjernike da mole za naš narod i domovinu u ovim turbulentnim vremenima. Molilo se pred euharistijskim Gospodinom za našu domovinu, njeno dostojanstvo, mir, pravdu, poštenje i slogu. Želimo moliti u zahvalnosti i nadi da nam Bog po svom Sinu i Gospodinu našem Isusu Kristu udijeli mirne dane i da u slozi sa svima možemo graditi našu zemlju. Svi smo pozvani pridonijeti kako bi prostor u kojem živimo bio uređeniji i na korist cjelokupnom narodu. Kao vjernici pozvani smo mijenjati

Zavjetno
hodočašće za
domovinu

stanje u kojem se domovina nalazi, ponajprije na evanđeoskim vrijednostima i dostojanstvu svakog čovjeka.

30. lipnja – Župnik sudjelovao na konstituirajućoj sjednici Prezbiteriskog vijeća svećenika Zagrebačke nadbiskupije.

SRPANJ:

5. srpnja – ZAVJETNO HODOČAŠĆE ZA DOMOVINU U NAŠOJ ŽUPI

U utorak 5. srpnja u našoj crkvi i svetištu zaustavili su se hodočasnici zavjetnog hodočašća za domovinu. Ovogodišnja hodočasnička ruta pošla je iz Osijeka 12. lipnja i nakon 1700 km i 75 dana hoda završit će u Dubrovniku 25. kolovoza. Dnevno se prelazi dvadesetak kilometara, a sami sudionici biraju koliko dana žele sudjelovati i gdje se žele priključiti. Dočekalo ih je svečano zvonjenje naše crkve zajedno sa župnikom o. Antoniom Mariom i župnim vikarom o. Ilijom te lijepim brojem župljana koji su se poslije, većina njih, pridružili hodočašću. Nakon uvodnog pozdrava župnika i nekoliko riječi o povijesti svetišta, hodočasnicima se obratio i Ante Deur, savjetnik predsjednice RH. Sve je završilo zajedničkom molitvom, druženjem i okrepom u klustru samostana.

9. – 10. srpnja – Nakon što su 9. srpnja rano ujutro u 4 sata remetski hodočasnici (njih 83) zajedno s Gračanima i Bešićima krenuli pješice, sljedećeg dana (10. srpnja) stigli su u Mariju Bistrigu i ostali hodočasnici autobusima i drugim osobnim vozilima. Sve je započelo zavjetnom misom u 7.30 koju je predslavio gračanski župnik fra Mirko, a propovijedao je remetski župnik o. Antonio Mario. Potom je u 9 sati bio svečani ulazak župa u svetište. Točno u podne ispratili smo naše pješake za povratak u Zagreb. Naime u 19 sati iz Markuševca, kao što je to već tradicionalni običaj, krenulo se svečano prema Bešićima i Gračanima te sve završilo druženjem i pjesmom u spomenutim župama. Ostali hodočasnici autobusima su na povratku u Zagreb posjetili Duhovno-obrazovni centar Marijin dvor sestara milosrdnica u Lužnici te se oko 17 sati vratili u Zagreb. Bogu hvala na još jednom milosnom zavjetnom hodočašću.

13. – 15. srpnja – Trodnevna priprava za proslavu svetkovine Karmelske Gospe.

16. srpnja – Proslava Karmelske Gospe. Svečanu večernju misu predslavio je remetski prior o. Zlatko Pletikosić.

16. srpnja – Župnik gostuje u emisiji Hrvatskog katoličkog radija *Sutra je dan Gospodnji*.

19. srpnja – Župnik gostuje u emisiji Radio Marije *Hodaj uza me i budi mi prijatelj*.

5. kolovoza – Misa zaziva Duha Svetoga za početak devetnice i priprave za proslavu Velike Gospe.

Marija Bistrica

PRVOPRIČESNICI **/30. travnja u župi i 1. svibnja 2016. na Čretu/**

Sven Alihodžić, Iva Alilović, Maša Alerić, Eva Bakula, Marta Bakula, Nora Ban, Maja Bertić, Stjepan Bilić, Ema Blaić, Mavie Blažević, Jana Brigić, Mia Magdalena Čanić, Dora Čekolj, Antonio Dinjar, Fran Josip Dubravec, Leopold Duić, Mihael Đeri, Noa Đolo, Mara Gagulić, Filip Galac, Maks Zvonimir Grdinić, Leon Horvatić, Marta Ilić, Matea Ivančić, Edi Ivanov, Magdalena Lipanović, Mara-Karolina Jordan,

Filip Kadić, Darian Kalember, Leon Katić, Lara Keser, Marija Kolumbo, Ante Kontek, Petra Krnic, Mislav Kožić, David Krivić, Iva Lovrić, Tadej Lukačin, Vita Mandušić, Nikola Marković, Marin Maslać, Mona Matanić, Luka Matešić, Marta Matić, Luka Medija, Gabrijela Mihetec, Jan Juraj Mišić, Izabela Musa, Dora Musulin, Matej Nemčić, Ivona Novak, Lucijan Papić,

Karlo Pašiček Tenšek, Karlo Pavić, Lucija Radečić, Rene Renjak, Ante Skelin, Karmen Solomun, Nika Sudić, Matej Šafran, Roko Šangulin, Ema Šarić, Lucija Šlibar, Luka Šoštarko, Fran Šurina Benšek, Ante Utrobičić, Ivan Pavao Vedriš, Ivan Janko Vedriš, Boris Vehar, Karla Vićan, David Vinš Seman, Ema Vidović, Ivan Vlaić, Zvonimir Zaninović, Leo Zagmeštar.

Euharistijsko slavlje predstavio je župnik otac Antonio Mario Čirko u koncelebraciji s župnim vikarima ocem Ilijom Tipurićem i ocem Danijelom Colom.

POTVRĐENICI /7. svibnja 2016./

Djelitelj slike potvrde bio je prečasni dr. Željko Tanjić, izaslanik kardinala Josipa Bozanića.

Suzana Adrinek,
 Željko Juraj Pipek,
 Vanja Pajić,
 Dražen Paljušić,
 Mateo Stipić,
 Goran Marko Gašparić,
 Noa Adžić,
 Josipa Andrić,
 Toni Anić,
 Matea Bajs,
 Lucija Ban,
 Marko Banić,
 Leon Barać,
 Leonarda Baturina,
 Iva Bilić,
 Lea Blažević,
 Bruno Blažić,
 Filip Bosnar,
 Paula Bulić,
 Juraj Čičak,
 Benjamin Čmrlec,
 Nina Dizdar,
 Melita Doktor,
 Eva Dragoja,
 Ante Drinovac,
 Marta Filipović Peršin,
 Erika Ana Franz,
 Lucija Gačić,
 Ante Galić,
 Vito Gregić,
 Vedran Gusković,
 Dora Hatlak,
 Lena Helena Hitrec,
 Lea Idžotić,
 Petra Jukić,
 Domagoj Jurčević,
 Dominik Jurišić,
 Niko Kalpić,
 Petra Vita Kasović,
 Lana Ključarić Kelčec,
 Laura Kolak,
 Karlo Petar Kovač,
 Maja Kralj,
 Petra Kramar,
 Patrik Kostelac,
 Domagoj Ante Kramer,
 Marija Križanović,
 Sara Krnic,
 Vida Krušić,
 Ruben Luka Lacko,
 Borna Letina,
 Laura Lice,

Petar Lovrić,
Daniela Lukač,
Kristian Lukač,
Tea Madžarac,
Miroslav Marić,
Fran Mihaljević,
Luka Nemec,
Anton Oroz,
Korina Palić,
Luka Pašiček,
Marko Pašiček,
Paula Pavičić Perez,
Lara Perković,
Marko Petrović,
Filip Pleština,
Paula Popijač,
Dorian Posavac,
Filip Posavac,
Fran Radan,
Leonardo Ragač,
Martina Raič,
Marko Josip Renić,
Petra Renić,
Lorena Rovišan,
Pia Rusan,
Jan Josip Seitz,
Ivan Skorić,
Bruno Skušić,
Lorena Slovinac,
Leonarda Stanarević,
Ema Strbad,
Dora Strmečki,
David Supančić,
Lucija Šarić,
Iva Šimanović,
Kiara Šimurina Vucić,
Roko Šteko,
Petar Tica,
Marijan Višić,
Eva Vlahoviček,
Matea Vlajsević,
Eugen Vrdoljak,
Ivan Vreš,
Marko Vučković,
Ilija Jan Vuletić,
Vedrana Zaninović,
Lovro Zoričić,
Maja Zubak,
Matej Žaja,
Lorena Žunić,
Mihael Župan,
Josip Žurić,
Denis Tomislav Kadić.

DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE

Treba živjeti vjeru u današnjem svijetu

- *U ambijentu i krajoliku čovjek pronađe mjesta i vremena za sebe i dublje razmišljanje i razgovor s Bogom. Otišli smo iz svakodnevnice u kojoj nam se svima uvijek žuri te smo okupirani većinom nevažnim stvarima, toliko da zaboravimo na ono najvažnije, a to je molitva.*

Autorica:
Nikolina
Pavić

Upetak 18. ožujka mi mladi župe Remete u ranim jutarnjim satima krenuli smo na duhovnu obnovu na Buško jezero. Drago nam je što se odazvao velik broj mlađih iz naše župe te se nadamo da im nije žao i da su uspjeli iskusiti ljepotu ove duhovne obnove. Starijim zborušima ove duhovne obnove nisu novost te neki na njih idu već četiri godine.

Ovo je bio prvi put da nismo išli direktno u samostan svetog Ilije, nego smo posjetili kraljevski grad Knin. Dijelu nas bio je to prvi posjet Kninu. Posjetili smo crkvu Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta, a nakon obilaska crkve uputili smo se pješice prema tvrđavi, jednom od najvrjednijih spomenika hrvatske kulture. Ondje smo posjetili i Kninski muzej u kojem se nalazi postava s temom Domovinskog rata, s posebnim naglaskom na vojno-oslobodilačku akciju Oluja. Nakon obilaska odmorili smo se na tvrđavi uz prekrasan pogled na rijeku Cetinu.

Na odredište smo stigli u popodnevnim satima, gdje nas je dočekao voditelj duhovne obnove o. Đani Kordić. Nakon što smo se smjestili u sobe slavili smo misu, nakon koje je uslijedilo druženje. Zanimljivo je to što se mnogi od nas nisu od prije poznavali, ali smo se međusobno vrlo brzo upoznali i atmosfera je uvijek bila opuštena i vesela. Predvečer smo pogledali film »God's Not Dead«, koji bih toplo preporučila svima da pogledaju, pogotovo onima koji se možda nalaze u krizi vjere. Film nam je dao mnoštvo dobrih poruka i još nam jednom doka-

zao da se svaki kršćanin ne bi smio sramiti svoje vjere, jer Bog je doista uvijek uz nas. Ostatak večeri proveli smo svi zajedno u druženju i igranju društvenih igara.

Subotu smo započeli jutarnjom molitvom iz časoslova u prekrasnoj meditacijskoj dvorani. Uslijedio je naš prvi zajednički susret i predavanje o. Đanija o tome kako živjeti vjeru u današnjem svijetu, što je bila i tema ove duhovne obnove. Nakon predavanja podijelili smo se u manje skupine gdje smo mogli otvoreni razgovarati o temi. Raspravljeni smo o tome kako mi zapravo živimo svoju vjeru i kako se poнашamo pred onima koji ne vjeruju te smo komentirali spomenuti film. Rad u grupama uvijek je plodonosan jer se većina nas otvorila i zbilja dodemo do važnih zaključaka.

Naravno, imali smo i puno slobodnog vremena, koje smo iskoristili za šetnju oko samostana i jezera. U ambijentu i krajoliku čovjek pronađe mjesta i vremena za sebe i dublje razmišljanje i razgovor s Bogom. Otišli smo iz svakodnevnice u kojoj nam se svima uvijek žuri te smo okupirani većinom nevažnim stvarima, toliko da zaboravimo na ono najvažnije, a to je molitva. U subotu popodne imali smo priliku za isповijed, a navečer samo imali klanjanje pred Presvetim. Iskreno, to je bio najbolji dio ovog putovanja. Uz molitvu i pjesmu svatko je molio za svoje nakane, ali i za nakane svih ostalih mlađih. Jako je lijepo vidjeti 50-ak mlađih koji skrušeno mole i pjevaju iz srca.

U nedjelju, na blagdan Cvjetnice, pripremali smo se za misu, na kojoj je naš zbor mlađih animirao pjevanje. Okupilo se dosta ljudi i krenuli smo u procesiji do crkve. Nakon mise održan je naš završni susret s o. Đanijem, na kojem smo donijeli zaključke ove duhovne obnove.

Kad je došlo vrijeme za polazak, svi smo bili, iako ispunjeni i obnovljeni, tužni jer se moramo vratiti u svakodnevnicu. Svi smo se upoznali i povezali i onda dođe vrijeme za kraj. Ali to je nažalost u životu uvijek tako i možemo samo biti zahvalni Bogu za ovu prekrasnu duhovnu obnovu i naravno o. Đaniju i ostalima koji su nas tako lijepo ugostili i omogućili nam ovo prekrasno iskustvo.

Iz svog iskustva mogu reći da mi je ova duhovna obnova bila jedna od najplodnijih i nadam se da se vidimo na sljedećoj duhovnoj obnovi.

Koncert zbora mlađih Advocata Croatiae

Zbor raste duhovno i brojčano

Tradicionalni uskrsni koncert zbora mlađih održan je na Uskrsni ponedjeljak, 28. ožujka. Kroz sedam pjesama župi smo htjeli predstaviti sebe, nove »snage« zbora i slaviti Isusovo uskrsnuće. Mjesec dana prije samog koncerta bili smo malo skeptični jer nas je u zboru bilo doista malo, samo 12 članova, ali u zadnji čas pridružilo nam se još dvoje članova koji su svojim glasovima upotpunili zbor. Ovom prilikom još jednom želimo zahvaliti našem zborskому duhovniku o. Danijelu koji je bio uz nas na probama i s kojim smo kroz zajedničke molitve primali snagu i strpljenje prije probe. Isto tako zahvaljujemo i župniku o. Antoniju te bivšem dugogodišnjem duhovniku o. Viktoru za organizaciju koncerta. Nakon koncerta uslijedio je domjenak u velikoj samostanskoj dvorani, gdje smo uživali u okrepi i druženju s obiteljima i prijateljima. Plodovi koncerta brzo su stigli, jer već tjedan dana nakon koncerta u zbor su počeli pristizati novi članovi. Tako je zbor narastao na 22 člana, a raste i u duhovnom smislu.

Nikolina Pavić

Dijelimo misli, tuge i radosti jedni s drugima

Unašoj župi 2014. godine nekolicina nas mlađih župnih animatora provela je vikend duhovne obnove s krizmanicima. Pod vodstvom o. Viktora, našega karmelićanina, susret je trajao tri dana. Na početku se činilo da će to biti predugačko, međutim, za neke je bilo čak i prekratko. Plod toga vikenda je nastanak mjesecnih susreta za srednjoškolce u našoj župi koji se već redovito održavaju dvije školske godine. Do ideje mjesecnih susreta doveli su nas upravo tadašnji krizmanici koji su zaželjeli da se nešto slično tome što su imali tog vikenda održava češće. Sadržaj svakog mjesecnog susreta osmišljava nas desetak animatora nalazeći se na »sastancima« i zajednički, uz Božju pomoć i molitvu, odlučujemo što je potrebno i bitno za naše srednjoškolce. U središte susreta najčešće stavljamo svjedočanstvo, tako da najprije odaberemo temu i onda dalje po tome razvijamo koncept susreta. Na susretu, također, uvijek bude rad u manjim skupinama gdje se bolje upoznajemo i dijelimo svoje misli, borbe, strahove, tuge i radosti jedni s drugima. Često odigramo i neke igre, bude tu uvijek i grickalica i sokova, a susret najčešće završavamo klanjanjem pred Presvetim. Evo nekoliko tema koje smo prošli na mjesecnim susretima: »Bog u patnji«, »Ispovijed i glazba«, »Gubljenje identiteta«, »Tko sam ja?«, »Predbračna čistoća«, »Teologija tijela«, »Predanje«, »Odnosi s roditeljima« itd. Na susretima cirkulira četrdesetak srednjoškolaca iz naše župe i šire, a ovdje možete pročitati neke njihove dojmove, što njima ti susreti znaće. Koncept krizmaničkih vikenda osmišljen je i preuzet od pokreta Kursilja i primjećuje se da vrlo dobro djeluje na krizmanike tako da se zadnje tri, četiri godine održava na puno župa svake godine. Kursilje je pokret koji je u Hrvatsku došao prije četrdesetak godina i ima razvijen pristup različitim segmentima vjerničke zajednice, od rada s mladima do obiteljskog aspekta. Uspjeli smo ostvariti da smo prva župa koja je nakon krizmaničkog vikenda nastavila s mjesecnim susretima za srednjoškolce sličnog koncepta. Također, neki od naših župnih animatora povezali su se sa susjednim župama, sv. Jeronima iz Maksimira i Bezgrješnog srca Marijina s Jordanovca, te se sada i na tim župama razvijaju takvi susreti. Na Jordanovcu su se počeli osmišljavati i susreti za rodi-

telje. Budući da je nekoliko nas župnih animatora dio Kursilja, u planu nam je sada s ostalim animatorima Kursilja iz drugih župa pomoći da susreti zažive na što više župa, a također sljedeće školske godine planiramo nastaviti s mjesecnim susretima za srednjoškolce u župi te organizirati susret s krizmanicima.

DOJMOVI SREDNJOŠKOLACA:

»Dolazim zbog osjećaja ispunjenosti i mira i snage koji mi susret pruži. Mogu puno naučiti i susreti mi pomažu da u životu lakše živim vjeru.«

»Postalo mi je lakše donositi teške odluke i osjećam da su mi ovi susreti jako pomogli.«

»Kroz dolaske sam saznala puno o sebi, što do sada nisam znala.«

»Na srcu mi je neopisiva sreća. Volim dolaziti na susrete jer mogu pričati o temama o kojima u školi ne mogu, izraziti svoje mišljenje i biti ono što jesam.«

»Nikad nisam toliko vjerovala, ali susreti mi pomažu da učvrstim i podižem vjeru.«

»Ovi susreti jako su mi pomogli jer su mi promijenili mišljenje i predrasude o nekim temama. Pomogli su mi da na bolji način gledam u svijet oko sebe. Također, ovi susreti otvorili su mi oči jer sam o nekim temama jako malo znala.«

Ako previše damo, što će nama ostati?

- »Dan što ga čovjek posveti drugomu nije nipošto gubitak, nego dobitak. Dani u kojima ne učinimo ništa za druge, nego samo za sebe, to su izgubljeni dani.«

*Autorica:
Mateja
Lekčević*

Ovih dana neprestano mi odzvana u ušima refren jedne pjesme koji kaže: »Znat će da smo kršćani po našoj ljubavi. Da, znat će da smo kršćani po našoj ljubavi.« Toliko se ponavlja taj stih i toliko je meditativna pjesma da jednostavno potiče na razmišljanje. I počnu pitanja: Kakva je to ljubav po kojoj će nas prepoznati? Kako se ona očituje? Gdje se očituje? Ljubim li ja? Kako ljubim?

Isus je rekao svojim učenicima: »*Zapovijed vam novu dajem: Ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.*«

Veoma je zanimljiv ovaj odlomak iz evanđelja. Isus govori svojim učenicima, znači Isus govori nama, jer svi smo mi njegovi učenici koji vjerujemo u njega, slušamo njegovu riječ i trudimo se vršiti je. On izgovara novu zapovijed, dakle izgovara nešto što se mora vršiti. A učenici, ako su pravi učenici, bit će poslušni i slušati svoga Učitelja i raditi ono što on zapovijeda. A on nam zapovijeda da moramo ljubiti jedni druge, i to ne bilo kako, nego kao što je on nas ljubio. Ne znam može li se ikada do kraja spoznati njegova ljubav prema nama, ljubav prema svakomu čovjeku. Ta nesobična ljubav koja ne gleda na sebe, nego samo na drugoga i daje sebe za

drugoga. Takvu ljubav on traži od nas. Ljubav koja se daje, ljubav koja ne traži, ne mjeri i ne kalkulira. I kaže da će po toj ljubavi znati da smo njegovi učenici.

Znaju li drugi prema našoj ljubavi da smo Isusovi učenici? Kada ne bismo imali riječi kojima bismo svjedočili i izrekli naglas da smo vjernici, bi li ljudi oko nas znali po našim djelima da je Krist naš Učitelj? Toliko toga u crkvi čujemo, a tako malo činimo. Ljubimo sebično, površno, ograničeno. Strahuјemo, ako previše damo, što će nama ostati? Ako ne dobijemo mi nešto od toga, ne vrijedi. Što je Isus dobio za svoju ljubav? Slabu vjeru, sumnju, strah, izdaju, psovku, osudu, samoću... I svejedno je ustrajao do kraja! Žrtvovao se za nas sve – i za one čija je ljubav velika i za one koji nemaju nimalo ljubavi za njega. Nije mjerio, nije izabirao. Ljubio je do kraja!

»Gledajte koliku nam je ljubav darovalo Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega.« On želi da ga svi upoznaju, da svi dožive njegovu ljubav i da znaju da su djeca Božja. Kako će njegovu ljubav doživjeti netko tko ga ne poznaje? Zato Isus ima svoje učenike; ima nas, koji ćemo tu njegovu ljubav širiti. Vjera bez djela je mrtva, isto tako i djela bez ljubavi.

Zato uronimo u Božju ljubav, dopustimo da nas ona zahvati kako bismo mogli širiti tu ljubav svima potrebitima oko nas. Darujmo svoje vrijeme, talente i mogućnosti drugima! Toliki su potrebiti i gladni na ovom svijetu, a Isus nam govori: »Podajte im vi jesti!« Ne želi on to sam učiniti, ne traži tvoga susjeda, nego tebe. Baš tebe! Zato svaki dan osluškujmo Božji glas, osluškujmo i gledajmo gdje nas treba, tko je taj koji je gladan pažnje, prisutnosti, savjeta, pomoći, druženja i ljubavi. Koje sve akcije, volonterske udruge trebaju baš nas. Gledajmo što možemo učiniti i onomu najmanjem, jer tako činimo i Isusu. Sjetimo se kako govori da sve što

činimo drugima, činimo njemu, a isto tako što ne činimo drugima, ne činimo njemu. Neka naš život bude dokaz njebove ljubavi. Neka ljudi kroz naša djela, kroz naše sebedarje prepoznaju našeg Učitelja. Kaže sv. Franjo Asiški: »Progovrijedaj evanđelje svaki dan, a ako je potrebno, koristi se riječima.« Zato prijeđimo s riječi na djela!

Završila bih s riječima bl. Ivana Merza: »Dan što ga čovjek posveti drugomu nije nipošto gubitak, nego dobitak. Dani u kojima ne učinimo ništa za druge, nego samo za sebe, to su izgubljeni dani.«

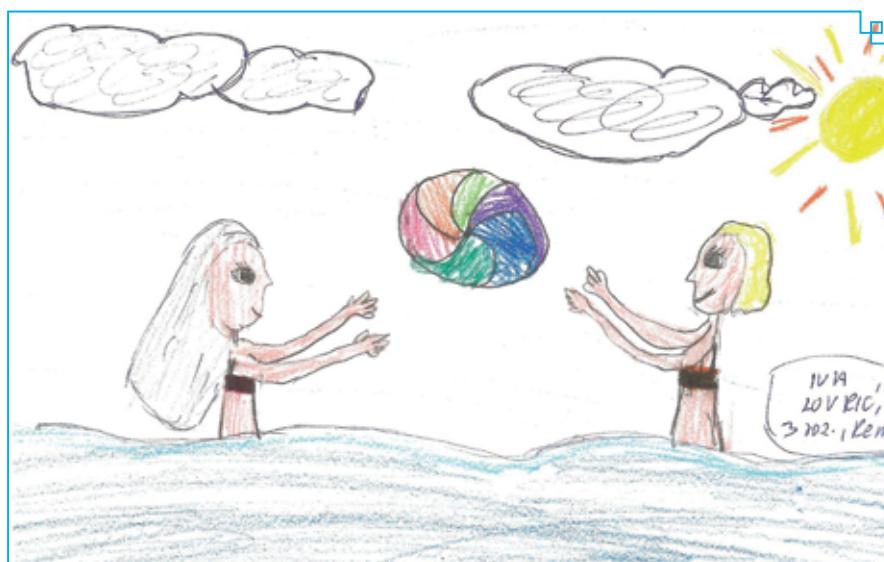
Ove godine
pri smo put primili svetu pričest.
Tijekom godine pripremali smo se
da u svome srcu napravimo mesta za Isusa.
Sretni smo da na misi zajedno s ostalim vjernicima
i mi možemo primiti pričest.
ISUSE,
hvala ti za taj dar.
Pomozi nam da uvijek budemo dobri, poslušni i da
učimo.
HVALA TI!
A sada idemo na odmor.
Ići ćemo u druge crkve i тамо slaviti Boga.

Skupina prvopričesnika

DAR!

Opečaćeni smo darom Duha Svetoga.
Na dan slavlja sakramenta svete potvrde u našoj župi
djelitelj sakramenta prof. Željko govorio nam je o daru.
Daru Božjemu, daru Duha Svetoga koji nas opečaćuje za
život, za život u vjeri.
Pečat Duha Svetoga osnažuje nas da u životu – vjeri
budemo hrabri, sretni, odgovorni.
Zahvalni smo djelitelju potvrde, koji je svojim smirenim i
radosnim služenjem euharistijskog slavlja
i tumačenjem dara primanja Duha Svetoga i nas
potvrđenike ohrabrio da budemo radosni u svome
mladenačkom životu. Opečaćeni smo i taj pečat Božji nas
vodi kroz život.

Skupina potvrđenika

RADOSNI NA PRAZNIKE!

Isuse, hvala ti za školsku godinu.
Za vrijeme ljetnih praznika bit ću jako dobra
prema obitelji.
Upoznat ću nove prijatelje na moru.
S njima ću se igrati, plivati, pomagati
drugima.

Laura Vučković, 2. raz., Remete

**BOŽE HVALA TI
ŠTO SAM ZDRAVA
PAMETNA I LIJEPA!**

Dora Legac,
2. raz., Remete.

Hvala ti, Isuse i Majko Božja!
Sretno sam završila drugi razred.
Za vrijeme praznika
molit ću se, učiti – čitati, pomagati
bolesnima, pružati ljubav.

Tihana Haman, 2. raz., Remete

Prigorski kraluš

- *Ljepota koraljnog nakita je 'vječna' i koristi se još od antičkog doba.*

Autorica:
Slavica Čutura

Crkva i kulturno-umjetnička društva, te entuzijasti čuvali su i promicali ljubav prema kulturnoj baštini da ne padne u zaborav. Za dolazak u crkvu i na druge svečanosti žene su nosile posebne ukrase, dolazile u posebnim nošnjama. Tako su žene sjeverozapadne Hrvatske (Šestine, Remete, Gračani, Markuševac) od crvenih koralja izrađivale kraluš, tradicijsku svečanu ogrlicu koja je dio ženske prigorske nošnje.

Prigorke se nisu kitile zlatnim nakitom, kao u drugim dijelovima Hrvatske, a koraljna ogrlica bila je neizostavni dio ženskoga nakita i statusni simbol. Kao dio narodne nošnje kraluš se nosio u svečanim prigodama još od kraja 19. stoljeća. Statusni simbol označavao se brojem nizova koralja u ogrlici, dakle što je više nizova, to je bilo veće bogatstvo žene koja ogrlicu nosi oko vrata. Nisu sve žene imale mogućnost za bogatu ogrlicu od koralja, pa su pojedine kraluše radile od staklenih ili drvenih perlica. I danas se kraluš izrađuje i čuva, a nizovi koji ga čine vežu se na »ružicu«.

»Ružica« se radi od svilene vrpce koja se šiva kružno, a na nju se prišivaju staklene perlice, svileni cvjetići i razni drugi ukrasi. »Ružica« se radi u više motiva, a svako mjesto ima drugačiju i unikatnu.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 25. veljače do 30. srpnja 2016./

KRŠTENI

Ivica Pavičić, Eva Žitnjak, Filip Žitnjak, Lea Bekić, Vida Malenica, Ema Šarić, Petra Grgić, Vito Makovičić, Ruta Josipa Karačić, Josip Lovren, Ilija Knežević, Karlo Ivan Knežević, Natali Luce Bulović, Kristino Ivan Glasnović, Lovro Toš, Lana Orešković, Karla Renić, Lucija Pavić, Diva Kunčević, Karlo Funduk, Doris Nicole Pehar, Stipan Ruščić, Luka Kurevija, Jani Privora, Mila Šola, Antun Kolombo, Lea Utrobičić, Sara Grandišćak, Erik Culej, Bernard Škovrlj, Nina Iva Čutura, Bruno Zibar, Eugen Borna Belić, Emanuel Hajduk, Uma Katarina Pajić, Nia Paulina Kovač, Kim Marija Ribarić, Niko Krošelj, Lucija Višnjić, Marko Jelić, Meri Badrov, Ena Josipa Devčić, Lea Lakner, Petar Šušnić, Denis Tomislav Kadić, Leona Lang, Katja Alić Megla, Juraj Horvat, Noel Skoko, Mia Mihetec, Juraj Matjačić, Kristijan Trčak, Pavao Vlahović, Tara Marija Belko, Baltazar Koprek, Lana Karmela Kanceljak.

VJENČANI

Marko Čanžek i Ivana Abramović, Marko Mihetec i Zorica Volarević, Krešimir Žbulj i i Josipa Cerovečki, Filip Bagarić i Marina Alagušić, Marijan Gačić i Petra Jolić, Kristijan Šimunić i Matija Romić, Kruno Tomislav Sobotnjak i Ivana Gordana Maržić, Vatroslav Prskalo i Martina Duh, Bernard Skuliber i Petra Poštek, Krešimir Adžić i Lucija Kolak, Tomislav Gačić i Marina Bilić, Ivan Škrinjarić i Ankica Mikac, Garret Austin Babb i Elizabeta Abramović, Antun Palić i Marija Curri, Ante Mikulić i Anita Bekavac, Josip Nevistić i Kristina Horvat, Ivan Panović i Maja Pavković, Stjepan Boščić i Marina Landek, Denis Filipaj i Andrea Petek, Marko Stričević i Marina Barukčić, Ante Crnjac i Vlatka Renić, Nenad Kljajić i Irena Jusup, Tihomir Gudlin i Monika Barbarić.

UMRLI

Zorica Hudinčec, Ana Ibrišimović, Dragutin Šorman, Mirko Šošić, Marija Domitrek, Milan Radmilović, Ivan Igrec, Ivan Martinko, Pavao Briški, Barica Dinjar, Zorica Grgošić, Zlata Gerencir, Radojka Kuzminski, Stjepan Novak, Mira Mesarov, Branka Sabljić, Tomo Ćavar, Anka Horvat, Tomislav Sić, Davor Blažić, Ladislav Zmiš, Mira Gašparić, Marijan Maršić, Vlado Bukvić, Franjo Cifrek.

Novoizabrano Župno pastoralno vijeće 2016.